Sroda, 2 (14) Stycznia 1874.

merata miejscowa:
ez odnoszenia:
. . . 9 rsr.
esię y . . 4 50 k.
esiące . . 2 25 k.
1 miesiąc . . — 75 k.
odnoszenie dopłaca się
5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

enumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji zy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK JEDENASTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — **Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.**

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We czwartek, 3 (15) stycznia, — św. Małachji p. m. Gor.
W piątek, 4 (16) stycznia, — Sob. 70 ap. m. Zos.
W sobotę, 5 (17) stycznia, — św. Feopempta mucz.

Słońce wsch. o godz. 8 min. 6; zach. o godz. 4 min. 13.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 1 (13) Stycznia 1874 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Tempor. pow. podług Celejusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	745.7	— 2.3	98	zachodni.
1	742 2	+ 1.5	94	zachodni.
9	745.9	— 0.6	98	zachodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We czwartek, 3 (15) stycznia, — św. Pawła 1 pust.
W piątek, 4 (16) stycznia, — św. Marcela pap.
W sobotę, 5 (17) stycznia, — św. Antoniego opata.

Wysokość wody na Wiśle stóp 3 cali 9.

* W sobotę, 29 grudnia, były Poseł grecki, p. *Buuris*, miał zaszczyt pożegnać Ich Cesarskie Wysokoi Następcę Tronę Cesarzewicza i Wielką Księżnę Cearzowiczowę.

—

* Tegoż dnia, nowouwierzytelniony przy Dworze ajwyższym Poseł amerykański p. *Marshall Jewell* i Poseł wedzko-norwegski p. *Due* mieli zaszczyt być przedawionymi Ich Cesarskim Wysokościom.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Ukaz do Senatu Rządzącego.

W celu połączenia w jednym Zarządzie Głównym awiadywania Dobrami Rządowemi, uznaliśmy za właściwe Wydział Górnictwa przenieść z Ministerstwa Finansów do Ministerstwa Dóbr Rządowych i udzieliliśmy zatwierdzenie Nasze przedstawionym Nam w tym przedmiocie przez Ministrów Dóbr Rządowych i Finansów projektom. W skutku tego rozkazujemy:

1. Wszystkie części Wydziału Górnictwa i zawiadujące niemi instytucje, a mianowicie: Departament Górnictwa, Radę Górniczą, Instytut Górniczy, Górniczy Komitet Naukowy i podległe im zarządy miejscowe, z wyłączeniem niżej wymienionych części, przenieść z Ministerstwa Finansów do Ministerstwa Dóbr Rządowych.

2. Pozostawić w Wydziale Ministerstwa Finansów łużbę menniczną i probierczą i zawiadujące tą służbą nstytucje, a mianowicie: *a)* wydział Menniczny Departamentu Górnictwa, *b)* St.-Petersburgską Mennicę; *c)* laboratorjum Departamentu Górnictwa, z przezwaniem go laboratorjum Ministerstwa Finansów; *d)* Moskiewską izbę probierczą z poddaniem jej pod władzę miejscowej Izby Skarbowej, i *e)* inne izby probiercze.

3. Wydział Menniczny Departamentu Górnictwa przyłączyć do Przybocznej Kancelarji do spraw kredytowych, z poddaniem pod jej władzę St. Petersburgskiej Mennicy, laboratorjum Ministerstwa Finansów i instytucij probierczych.

4. Jekaterinburgską Mennicę pozostawić, do czasu ukończenia danego na 1874 rok zamówienia monety, w zawiadywaniu zwierzchności górniczej, na obecnej zasadzie, z zastrzeżeniem, aby od 1875 roku pomieniona Mennica została zamknięta, a wyrabianie monety miedzianej przeniesione do St.-Petersburgskiej Mennicy.

Bliższy nadzór nad wprowadzeniem tych poleceń w wykonanie poruczyliśmy Ministrom Dóbr Rządowych i Finansów, w czem do kogo należy, z zastrzeżeniem aby zawiadywanie górnictwem, włożone było na Ministerstwo Dóbr Rządowych od 1 stycznia 1874 roku.

Senat Rządzący nie zaniedba wydać właściwych rozporządzeń dla wykonania niniejszego.

Na oryginale Własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

„ALEXANDER.“

W St. Petersburgu,
21 grudnia 1873 roku.

—

* Rada Państwa, rozstrząsnąwszy przedstawienie Zarządzającego Ministerstwem Oświecenia Publicznego o założeniu pięciu nowych seminarjów nauczycielskich w okręgach naukowych St.-Petersburgskim, Moskiewskim, Charkowskim, Kazańskim i Odeskim, *uchwaliła:*

1. Dla przysposobienia nauczycieli do szkół elementarnych ludowych założyć od 1 lipca 1874 roku, oprócz istniejących, jeszcze pięć seminarjów nauczycielskich w okręgach naukowych St.-Petersburgskim, Moskiewskim, Charkowskim, Kazańskim i Odeskim.

2. Poruczyć Ministrowi Oświecenia Publicznego zastosować do pomienionych (w punkcie 1-ym) seminarjów Najwyżej zatwierdzone, 17 marca 1870 roku, ustawę i etat Mołodeczniańskiego seminarjum nauczycielskiego.

3. Potrzebną na utrzymanie tych seminarjów sumę, po *szesnaście tysięcy ośmset dziesięć rub.* na każde (w tej liczbie 14,810 rub. właściwie na utrzymanie seminarjum, a 2,000 rub. na najęcie dla niego lokalu), razem *ośmdziesiąt cztery tysięcy pięćdziesiąt rub.* wnosić od 1875 roku do właściwych poddziałów budżetu Ministerstwa Oświecenia Publicznego; przypadające zaś na pomienione seminarja w przyszłym 1874 roku *czterdzieści dwa tysiące dwadzieścia pięć rub.* wnieść do budżetu tegoż Ministerstwa na 1874 roku.

Najjaśniejszy Pan, powyższą uchwałę Rady Państwa, 11 listopada 1873 roku, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

—

* W skutku najpoddańniejszego przedstawienia Ministra Dróg Kommunikacji, 13 grudnia 1873 roku, Najwyżej udzielone zostało ministrowi obrzędów Dworu Jego Cesarskiej Mości, rzeczywistemu radcy stanu Piotrowi *Durasowowi* i sekretarzowi gubernialnemu Aleksandrowi *Zacharjinowi* upoważnienie do dokonania własnym ich kosztem badań w przedmiocie robót dla ulepszenia żeglugi w porohach rzeki Dniepru.

—

* Na zasadzie art. 718 i 719 Ustawy Rekruckiej (wyd. 1862 r.) i art. 132, 133 i 134 części 2 księgi I Zb. Post. Wojsk. (wyd. 1859 r.) rekruci powracani z różnych powodów z pułków i komend do stanu pierwotnego, wykreślają się z list wojskowych i dla odesłania ich do ich gubernij i rewirów rekruckich odstawiają się do najbliższego Rządu Gubernjalnego z listami szczegółowemi. Poświadczonych o dobrem sprawowaniu, Rządy Gubernjalne zaopatrują w pieniądze na żywność do pierwszego po drodze miasta gubernjalnego, według ustawy o żywieniu na dobę rekrutów i jeżeli powracani nie mają własnego niezbędnego na drogę odzienia i obuwia, zaopatrują ich i w te efekta, według przepisów o zatrzymywanych pod strażą, zawiadamiając miejscowy Rząd Gubernjalny o ściągnięciu wszystkich pomienionych wydatków od rewirów, do których powracają rekruci; rekruci zaś niepoświadczeni w dobrem sprawowaniu się, oraz ci, którzy byli poświadczeni, lecz następnie notowani byli podczas drogi za włóczęgostwo lub popadnięcie w inny występek, przesyłają się do swoich rewirów za pomocą wojsk miejscowych w kształcie aresztantów.

Do ścisłego wykonywania wyżej przytoczonych artykułów Ustawy Rekruckiej i Zbioru Postanowień Wojskowych, obowiązujących naczelników oddziałów wojsk co do odstawiania rekrutów, powracanych do stanu pierwotnego, do najbliższych Rządów Gubernialnych, nie były napotykane żadne trudności tylko pod względem oddziałów wojsk konsystujących w miastach gubernjalnych, to jest w miejscach znajdowania się Rządów Gubernjalnych; odstawianie zaś do Rządów Gubernjalnych rekrutów powracanych do stanu pierwotnego z wojsk konsystujących w powiatach, było połączone z różnego rodzaju trudnościami, z powodu braku wszelkich wskazówek, tak w artykułach Ustawy Rekruckiej, jak i w odpowiednich artykułach Zbioru Postanowień Wojskowych.

W skutku tego, Minister Wojny wniósł przedstawienie do Rady Państwa o włożeniu na Powiatowe Zarządy Policyjne obowiązku przyjmowania od zwierzchności wojskowej rekrutów, powracanych do stanu pierwotnego, a Rada Państwa przez Najwyżej zatwierdzoną 21 października 1873 roku uchwałę postanowiła:

1. W uzupełnieniu odpowiednich artytukułów Zbioru Praw, aż do czasu zmienienia istniejącego porządku odbywania powinności wojskowej, postanowić, że na Powiatowe Zarządy Policyjne wkłada się obowiązek przyjmowania od zwierzchności wojskowej rekrutów powracanych do pierwotnego stanu, dla przesłania ich do miasta, do powiatu którego udają się rekruci, z zastrzeżeniem, aby rekruci ci byli zaopatrzeni w pieniądze na żywność, a wrazie potrzeby i w podróżne odzienie i obuwie.

2. Poruczyć Ministrom Spraw Wewnętrznych, Finansów i Wojny, za wzajemnem pomiędzy nimi porozumieniem się, wydanie podwładnym im zarządom właściwej instrukcji pod względem porządku ich działania w wykonaniu wyżej pomienionego ich obowiązku.

Instrukcja o porządku działań przy powracaniu rekrutów z wojska do stanu pierwotnego.

1. W zastosowaniu się do art. 718 Ustawy Rekruckiej, powracani z wojska do stanu pierwotnego rekruci przedstawiają się przez zwierzchnika oddziału, z szczegółowemi listami, do miejscowego Powiatowego Zarządu Policyjnego, dla odesłania na miejsce urodzenia.

2. Po sprawdzeniu dokumentów i po ostatecznym odbiorze zdawanego, Zarząd Policyjny udziela mu do miasta, do powiatu którego udaje się rekrut, kartę przejścia, w porządku wskazanym w art. 719 Ustawy Rekruckiej, i zarazem zawiadamia miejscowę Kasę Powiatową o wydanie rekrutowi pieniędzy na żywność do pierwszego miasta po drodze.

3. Po otrzymaniu karty przejścia, rekrut zgłasza się do miejscowej Kasy Powiatowej, gdzie otrzymuje pieniądze na żywność do następnego miasta.

4. Po przybyciu do każdego z miast po drodze, rekrut zgłasza się do Zarządu Policyjnego, który ułożywszy na miejscową Kasę Powiatową asygnację do wypłaty rekrutowi pieniędzy na żywność do następnego miasta po drodze, odsyła rekruta po odbiór pieniędzy do Kasy.

—

* Najjaśniejszy Pan, w nagrodę wzorowo-gorliwej i pilnej służby, 25 grudnia 1873 roku, Najmiłościwiej raczył udzielić ordery: św. Anny 1-ej klasy z Koroną Cesarską— dowódcy 5-ej brygady rezerwowej kawalerji, jenerał-majorowi *Dediulinowi;* św. Włodzimierza 4-ej klasy—dowódcy 1 bataljonu saperów, pułkownikowi *Postielnikowowi;* św. Anny 2-ej klasy,— dowódcy 2 wojskowo-polowego parku telegraficznego, podpułkownikowi *Zamszinowi;* tenże order 3-ej klasy: sztabs-kapitanom: bataljonów saperów: 1-go *Lawdańskiemu*, 2-go *Iwanowowi*, 1 półbataljonu pontonierów *Ronczewskiemu;* porucznikowi 2 bataljonu saperów *Grenewickiemu*, i naczelnikowi Straży Ziemskiej powiatu Łodzińskiego w gubernji Petrokowskiej *Schmidtowi;* św. Stanisława 2-ej klasy —kapitanowi 2 półbataljonu pontonierów *Kokinowi.*

—

* Najjaśniejszy Pan, 28 sierpnia 1873 roku, Najmiłościwiej raczył udzielić nadetatowemu wice-konsulowi w Lemwigu, cudzoziemcowi *Andersenowowi*— order św. Stanisława 2-ej klasy.

—

* Najwyżej udzielone zostało upoważnienie do przyjęcia i noszenia orderów zagranicznych:

Oldenburgskiego Zasług Piotra-Fryderyka-Ludwika 1-ej klasy—Ministrowi-Rezydentowi w Hamburgu, Lubece, Bremie i przy Dworach Wielkiego Księcia Oldenburgskiego i Księcia Brunświckiego, radcy tajnemu *Fegesackowi* (8 grudnia 1873 roku); Austrjackiego Korony Żelaznej krzyża komandorskiego — starszemu sekretarzowi Ambasady w Londynie, radcy stanu, szambelanowi *Dawydowowi* (11 grudnia 1873 roku); Szwedzkich: Gwiazdy Podbiegunowej krzyża kawalerskiego — starszemu sekretarzowi Ambasady w Wiedniu, radcy kolegjalnemu, szambelanowi księciu *Urusowowi* i Wazy krzyża kawalerskiego—będącemu w wydziale Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, radcy dworu *Kapnistowi* (11 grudnia 1873 r.)

—

* Przez Najwyższe rozkazy w wydziale Wojny, w St. Petersburgu:

1) 25-go grudnia 1873 roku, awansowani zostali za odznaczenie się w służbie: bataljonów saperów: 1-go: z sztabs-kapitana na kapitana — *Oleszew;* z podporucznika na porucznika— *Niedomański;* 2-go—z kapitana na podpułkownika *Lawdański 1-y;* półbataljonów pontonierów: 1-go— z sztabs-kapitana na kapitana *Herzdorf 2-gi;* 2-go — z podpułkownika na pułkownika, dowódca takowego *Salzman*, z pozostawieniem w obecnych obowiązkach; mianowany został, fligiel-adjutant Jego Cesarskiej Mości, pułkownik pułku kawalergardów *Orżewski*—pełniącym obowiązki naczelnika Warszawskiego okręgu Żandarmerji, z pozostawieniem w godności fligiel-adjutanta.

2) 26 grudnia, przetranzlokowany został porucznik 6 bataljonu strzelców *Ehrenstolpe*— do Korpusu Żandarmerji.

3) 27 grudnia, awansowani zostali: za odznaczenie się w służbie, major 6 Klastyckiego pułku huzarów imienia Jego Wielkoksiążęcej Wysokości Księcia Ludwika Heskiego *Sławoczyński*—na podpułkownika; za wysługę ustanowionego terminu, podoficer 37 Jekarinburgskiego pułku piechoty imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Aleksego Aleksandrowicza *Ziakin* — na chorążego.

4) 27 grudnia, Najjaśniejszy Pan oznajmia Monarsze zadowolnienie głównemu inspektorowi wojskowo-lekarskiemu, radcy tajnemu *Kozłowowi*, za jego czynny udział w urządzeniu Michałowskiego szpitala klinicznego baroneta Villers.

—

* Przez rozkaz w wydziale Ministerstwa Spraw Zagranicznych, z grudnia 1873 r. mianowany został nadetatowy urzędnik przy Departamencie Stosunków Wewnętrznych, registrator kolegjalny *Lisaniewicz*—do zostawania przy Misji w Dreznie, nadetatowo; uwolniony został z posady z powodu jej zwinięcia, nadetatowy wice-konsul w Schildze, cudzoziemiec *Thompson*; wykreślony został z list, zmarły, sekretarz jeneralnego konsulatu w Bukareszcie, radca honorowy *Jacobson* (22 listopada 1873 r.)

—

* Dla eksploatacji żelaznych i miedzianych pokładów w gubernji Ołonieckiej, i dla urządzenia i utrzymywania w tym celu zakładów, zakłada się Towarzystwo akcyjne pod nazwą „Północne Towarzystwo do eksploatacji żelaznych i miedzianych pokładów“, Ustawa którego, Najwyżej zatwierdzona 14-go grudnia 1873 roku, zamieszczona jest w N-rze 309 *Gońca Urzędowego.* Założycielami Towarzystwa są: pełniący obowiązki mistrza obrzędów Dworu Jego Cesarskiej Mości, radca stanu Mikołaj Bernadaki, radca kolegjalny Bazyli Abaza, rzeczywisty radca stanu A. Engelhardt, kapitan-lejtnant hrabia Konstanty Liedtke i szlachcic Tadeusz Seguin.

—

* W № 107 „Zbioru Postanowień i Rozporządzeń Rządu" za 1873 r. są zamieszczone:

Najwyżej zatwierdzona, 18 listopada 1873 roku, Ustawa Towarzystwa kolei żelaznej Uralsko-Górniczej.

Najwyższy rozkaz, 30 listopada 1873 r., o połączeniu rekruckich rewirów mieszczan miasta Starej Russy, w gubernji Nowogrodzkiej, w jednen rewir rekrucki.

Doniesienie Ministra Spraw Wewnętrznych do Senatu Rządzącego, 30 listopada 1873 roku, o wprowadzeniu w m.Symferopolu kary pieniężnej za niemeldowanie do policji o przyjeżdżających i wyjeżdżających.

Przedstawienie Ministra Sprawiedliwości do Senatu Rządzącego, 6 grudnia 1873 roku, o skupieniu w I Wydziale 5 Departamentu Senatu Rządzącego spraw kryminalnych, nadchodzących do Senatu z Mińskiej i Czernihowskiej Izb Sądu Kryminalnego i Cywilnego.

Doniesienie Towarzysza Ministra Finansów do Senatu Rządzącego 11 grudnia 1873 roku, o upoważnieniu do wydawania podorożnych za interesami prywatnemi w Albazińskim Oddziale Pocztowym, w obwodzie Amurskim.

Ukazy Senatu Rządzącego (1 Departamentu):

20 grudnia 1873 roku. O pozostawianiu ubrania skarbowego aresztantom, powracanym do poprzedniego miejsca zamieszkania, w razie nieposiadania własnego.

— O porządku zarządzania wziętemi w zawiadywanie skarbowe dobrami klasztorów zagranicznych w obwodzie Besarabskim.

21 grudnia. O prawach do rang klasowych, przy wejściu do służby cywilnej osób które ukończyły kurs w byłej Szkole Głównej w Warszawie, z stopniem doktora lub magistra.

—

* *Magistrat Miasta Warszawy.* Zarządziwszy z dniem 3 (15) stycznia r. b. **pobór** następujących **opłat** i podatków miejskich; czynszów z gruntów na Pradze położonych, za rok 1874; opłaty wodociągowej z domów, do których woda doprowadzona na domową potrzebę; 1-ej raty opłaty szacunkowej; 1-ej raty podatku kwaterunkowego; kanonu z realności miejskich i jatek rzeźniczych; prowizji od kapitałów miejskich; i 1-ej raty amortyzacyjnej pożyczek budowlanych.

Magistrat wzywa P.P. Właścicieli, Rządców i Dzierżawców posesij w Warszawie i na Pradze, aby wymienione opłaty, w Kasie Ekonomicznej miejskiej, w ciągu najdalej dni 30, zaspokoili, gdyż wrazie opóźnienia, do zalegających, po upływie tego terminu, zaregulowaną zostanie egzekucja; dłużnicy zaś rat pożyczek budowlanych, obowiązani będą, za czas opóźnienia, od nieuiszczonej należności, zapłacić procent w stosunku 8%.

Zarazem Magistrat uprzedza, że należności pomienione, winny być wnoszone koniecznie przez samych kontrybuentów, w lokalu Kasy Ekonomicznej miejskiej, na ręce Kasjera, za straty bowiem, na jakie mogliby być narażeni, wrazie złożenia pieniędzy na podatki przeznaczonych, na ręce osób, niemających do przyjmowania takowych upoważnienia, Magistrat nie przyjmuje na siebie żadnej odpowiedzialności. 172.

—

Wykaz biegu cholery w Cesarstwie, według urzędowych doniesień, nadesłanych do Departamentu Lekarskiego od 23 do 30 grudnia 1873 r.

	Zachorowało.	Wyzdrowiało.	Umarło.	Pozostało.
W gubernji Kieleckiej:				
w powiecie Miechowskim pozostało 9; od listopada do 1 grudnia .	36	26	19	—

(Goniec Urzęd.).

Najpoddanniejsze sprawozdanie z zarządu Stadninami Rządowemi za rok 1872.

(*Dalszy ciąg* [1]).

Wypadki.

Księgosusz, który ukazał się wśrod bydła rogatego w jesieni w 1871 roku w miejscowościach położonych w obrębie stadnin rządowych Biełowodzkich, w gubernji charkowskiej, ustał w połowie sierpnia 1872 roku; na zarazę tę padło 28 wołów skarbowych i 990 sztuk rozmaitego bydła u mieszkańców tych miejscowości, którym udzielono z tego powodu zapomogi pieniężne z funduszów specjalnych Zarządu Stadnin Rządowych; lecz po uśmierzeniu tej zarazy w obrębie stadnin Biełowodzkich, takowa wybuchła na początku października w obrębie stadnin rządowych Woroneżskich, gdzie ustała obecnie. Padło 10 wołów skarbowych i 80 sztuk rozmaitego bydła, należącego do urzędników i służby przy stadninach.

Pożarów wypadkowych było 6, wszystkie w stadninie Chrienowskiej; z tych 4 pożary zniszczyły 6 domów należących do służby niższych stopni i ubezpieczonych w ziemstwie; właściciele tych domów otrzymali wynagrodzenie; piąty pożar zniszczył obory skarbowe dla wołów, kryte trzciną; wynikł on z zaniesienia przez wiatr ognia z palącego się w pobliżu wiatraka; wołów skarbowych nie było wtedy w oborach; szósty pożar zniszczył obory skarbowe w stepie, napełnione słomą; przyczyna pożaru nie wiadoma, ilość zaś słomy, która spaliła się, wynosiła 7,850 pudów; dwa te budynki, z powodu ich niezbędności, wzniesione zostaną na wiosnę 1873 roku i kosztować będą 6,270 rs. z oszczędności uzyskanych na budżenie z 1872 roku.

Z powodu grasowania cholery zmarło niższych stopni: w stadninie Nowo-Aleksandrowskiej 5, w stajniach rozpłodowych gubernji kijowskiej 2 i w takiejże stajni w Kamieńcu Podolskim 1, razem 8 osób. Oprócz tego od połowy listopada panowała w osadach stadnin Biełowodzkich, zwłaszcza przy stajni rozpłodowej Limarewskiej, choroba błonnica, na którą umarło do 1-go marca 1873 roku 59 osób, w tej liczbie 57 dzieci niższych stopni, zostających w służbie i dymisjonowanych.

Stada i hodowla koni u osób prywatnych.

Wiadomości o stadach prywatnych, o liczbie ogierów i klaczy w takowych, jak również o hodowli koni w drobnych stadninach należących do właścicieli małych gospodarstw, otrzymywane są przez Zarząd Główny z trzech źródeł: 1) od naczelników gubernij i obwodów, 2) od korespondentów Zarządu Głównego, i 3) od zarządzających stadowemi depo. Wszelakoż wiadomości te nie są tak kompletne i dokładne, jakby tego sobie życzyć należało, a to z powodu wielkich trudności w zbieraniu takowych, pomimo iż Zarząd Gló-

[1]) Patrz Nr. 274 *Dzien. Warsz.* za r. 1873.

...dzi z osobami, od których to zależy, kore... o uzupełnianie ile możności sprawozdań ...nych w tym względzie, o czem na początku tak... 1872 roku zawiadomiłem wszystkich gubernatorów za pomocą odezw okólnikowych.

Z otrzymanych w ciągu roku sprawozdawczego wiadomości o stanie stad prywatnych w 1871 roku okazuje się, że w ogólnym rezultacie, liczba stad zwiększyła się o 123, ogierów o 617 i klaczy rozpłodowych o 2,730. Liczby te świadczą, że produkcja ogólna koni w Rosji nie zmniejsza się, lecz przeciwnie, zwiększa się stopniowo, dzięki powstawaniu nowych małych stad, w miejsce poprzednich, zacznych rozmiarów stadnin u właścicieli dóbr; z powodu bowiem znacznych utrzymania, znaczna liczba tych ostatnich stad zmniejszana jest w dalszym ciągu pod względem ich składu lub też całkiem zwijana. Za to atoli spostrzegać się daje fakt pocieszający, że nie tylko w Finlandji i w kraju Nadbaltyckim, jak o tem wspomnianem było w mojem poprzedniem sprawozdaniu, lecz także w wielu miejscowościach Rosji, włościanie zaczynają pojmować wielką pożyteczność klaczy i dla tego rzadko kiedy sprzedają takowe lub też wcale nie pozbywają się ich. W drobnych zaś stadninkach hodowanych przez właścicieli małych gospodarstw, spostrzegać się daje zwiększenie liczby klaczy rozpłodowych o 7,569 i zmniejszenie liczby ogierów o 5,502.

Przechodząc do liczby ogólnej koni w Cesarstwie, nie mogę nie wspomnieć o dających się słyszeć w ostatnich czasach, zarówno w rozmaitych organach prasy jak i w społeczeństwie, zdaniach, jakoby ogólna liczba koni w Cesarstwie miała zmniejszyć się znacznie w porównaniu z dawniejszą ich liczbą. Lecz z wiadomości zebranych przez Zarząd Główny okazuje się, że od 1860 do 1871 roku liczba koni zwiększyła się przeszło o 2 miljony sztuk. Zresztą te narzekania przesadzone na brak koni, znajdują poniekąd usprawiedliwienie co do koni kirasjerskich i w ogóle rosłych. Dopóki w składzie armji były 3 dywizje kirasjerów, których pułki miały po 6 szwadronów, każdy zaś pluton liczył 18 szeregów, istniały także i stadniny produkujące konie tej rasy. Lecz po skasowaniu kirasjerów w armji, właściciele stad prywatnych przestali produkować u siebie konie tego rodzaju; nawet ogiery kirasjerskie czyli rosłe skarbowe z stadnin Derkulskiej i Nowo-Aleksandrowskiej, które przeznaczone były do ukompletowania depo służących do stanowienia, nie miewały wcale klaczy przyprowadzanych do punktów, i dla tego powodu, liczba reproduktorów tej rasy została znacznie zmniejszoną i w stadach rozpłodowych rządowych.

W Prusach pułki kirasjerskie nie zostały zmniejszone w swym składzie, za konia trzyletniego do remonty rząd płaci obecnie do 250 talarów i więcej, remonta przyjmowana jest bez braku, za przeprowadzanie zaś i utrzymanie do 4-ch lat wieku płaci skarb; ztąd pochodzi, że Prusy północne obfitują w konie rosłe, przydatne do remonty i do powozów, podczas gdy Rosja, niestety, zubożała pod względem tej rasy koni. Lecz ponieważ wielu amatorów ma obecnie upodobanie w produkowaniu rosłych koni, przeto w stadninach Derkulskiej i Nowo-Aleksandrowskiej zwiększono w ostatnich czasach liczbę rosłych reproduktorów i spodziewać się należy, że rasa ta ukaże się znowu, jakkolwiek nie zaraz. Zwiększanie zaś liczbę takich koni, pomiędzy któremi jest mnóstwo mało przydatnych, nie należało nigdy do obowiązków Zarządu Głównego, i gdyby nawet liczba koni stepowych w Syberji i w stepach kirgizkich zmniejszyła się o miljon, to i w takim razie stadniny rządowe nie doznają uszczerbku, jak skoro jednocześnie z tą stratą, wyprodukowane zostaną konie ras poprawnych i bardziej użytecznych.

Jednocześnie z narzekaniem na zmniejszanie się liczby koni, słyszeć się dają także użalania się na wzrastającą niezmiernie cenę ich. Użalania się te są ze wszech miar słuszne co do koni klusowych i roboczych, które z powodu zwiększonego na nie popytu, sprzedawane są w rzeczy samej drogo. Podług wiadomości posiadanych w Zarządzie Głównym, kłusaki 3 i nawet 2-letnie sprzedawane są z pierwszej ręki po 400, 500 i 700 rs. za sztukę; konie robocze ras poprawnych, t. j. pochodzące ze skrzyżowania klaczy krajowych ze sprowadzonemi ogierami angielskiemi z rasy koni służących do przewożenia ciężarów, tudzież z ogierami perszerońskiemi i ardeńskiemi, znajdują także z łatwością nabywców, którzy płacą po 300 do 700 rs. za sztukę. Jakiż przeto może być zysk z produkowania koni do remonty dla armji, których cena wynosi 125 rs. za sztukę?

Zapomogi dla ziemstw w celu polepszenia rasy koni roboczych.

Środki przedsięwzięte przez Zarząd Główny dla poprawy rasy drobnych koni roboczych włościańskich, jakkolwiek nie prędko jeszcze mogą dać rezultaty pożądane, z powodu niepojmowania przez włościan korzyści pochodzących z odseperowania pastwisk dla stad koni lub z wymysiania ogierków w wieku lat dwóch, wszelakoż obudziły w ludności włościańskiej chęć polepszenia rasy swoich koni i doznały poparcia ze strony niektórych przedstawicieli instytucij ziemskich i administracyjnych, które uwydatnione zostało znacznemi ofiarami materjalnemi. Te przykłady odosobnione powinny wlać z następstwem czasu, zarówno w instytucje ziemskie, jak również gminy włościańskie, przekonanie, że jedynie przez ofiary ze strony osób, które ta sprawa obchodzi, takowa może dojść do należytego rozwoju, włościanie bowiem, nabywając dla siebie reproduktorów za własne pieniądze, będą pielęgnować staranniej zarówno samych reproduktorów, jak i przypłód po nich, i wtedy nie zezwolą już na posyłanie na pastwisko źrebiąt bez podziału ich podług płci, praktyka bowiem przekona ich niezawodnie o pożytku pochodzącym z stósowania się do tego warunku. Zapomoga zaś okazywana obecnie przez rząd gminom włościańskim i zależąca na oddawaniu im ogierów bezpłatnie, jest jedynie zachętą na początek i wykazaniem pożytecznych następstw samoistności ziemstw.

Z liczby złożonych w roku sprawozdawczym deklaracij w przedmiocie polepszenia rasy koni roboczych, zasługują na uwagę następujące:

Zgromadzenie ziemskie łaiszewskie, w gubernji kazańskiej, wyasygnowało 450 rs. na kupno ogierów rasy roboczej, kupionego zaś już przez ziemstwo jednego ogiera, który służył w roku 1872 do stanowienia, włościanie powitali z wielkiem spółczuciem, co spowodowało urząd ziemski do tego, że nie mając pod ręką ogierów do nabycia, zwrócił się do Zarządu Głównego z prośbą o odstąpienie mu takowych, Zarząd zaś Główny zaproponował nabycie w Chrienowem dwóch ogierów orenburgskich. W powiecie nowogrodzkim ziemstwo zaproponowało także urządzić trzy punkta do stanowienie klaczy, tak, ażeby pieniądze osiągane za stanowienie ich z ogierami, przeznaczane były na premia dla źrebiąt po tych ogierach. Zarząd Główny, powodowany chęcią dania zachęty tej sprawie, przyrzekł, że za przykładem zapomogi udzielonej ziemstwu kresteckiemu, wyasygnuje na kupno 3 ogierów, w dodatku do sum ziemskich, po 50 rs. na każdego lub też odstąpi powiatowi bezpłatnie jednego ogiera baszkirskiego. Zgromadzenie ziemskie powiatu gdowskiego, w gubernji petersburgskiej, wyasygnowało 200 rs. na premja za najlepsze ogiery oddawane do użytku powszechnego; na wstawienie sie zaś urzędu ziemskiego, Zarząd Główny przeznaczył tam na początek, bezpłatnie, dwa ogiery orenburgskie. Zarządzający depo Poczynkowskiem zawiadomił Zarząd Główny, że w powiecie kostromskim zgromadzenie ziemskie wyasygnowało 2,000 rs. na kupno ogierów i że w skutek tego, stosownie do oświadczenia urzędu ziemskiego, nie zachodzi już potrzeba punktu rządowego, który urządzany był zawsze w tym powiecie przez depo pomienione. Zgromadzenie Ziemskie gubernij wiackiej, za przykładem zgromadzenia chersońskiego, o czem była wzmianka w sprawozdaniu za rok 1870, wyasygnowało dla każdego powiatu gubernji po 300 rs. na kupno ogierów dla przywrócenia wyradzającej się rasy koni wiackich, z zastrzeżeniem, że zgromadzenia ziemskie mają nakreślić warunki co do kupowania reproduktorów. Dążność atoli do polepszenia rasy koni roboczych okazana została w rozmiarach najrozleglejszych w gubernji penzeńskiej, o czem była już wzmianka na czele sprawozdania, tudzież w gubernji estlandzkiej. Najwyższe podziękowanie Waszej Cesarskiej Mości, oznajmione w roku zeszłym Towarzystwu estlandzich właścicieli stad, wywarło wpływ tak pomyślny, że w kraju tym utworzono nawet stadniny koni roboczych, w roku zaś 1872 nabyto dla nich w gubernji tambowskiej 27 klaczy z rasy bitiugów i jednego kłusaka, dla rozmnażania ulepszonej rasy koni roboczych. *(Dok. nast.)*

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* Dnia 28-go listopada (10 grudnia), w osadzie Tokary, gminie Kościelnica, powiatu turekskiego, trzyletni chłopiec włościański Tadeusz Pietrzak, **pozostawiony bez dozoru,** zbliżywszy się do pieca, niespodzianie zapalił na sobie odzież i w skutku oparzenia zmarł. *(Dziennik Gub. Kaliszski).*

—

* W miesiącu październiku 1873 r., w gubernji kieleckiej praktykowały się następne **średnie ceny targowe,** a mianowicie: za czetwert: pszenicy 13 rub. 30½ kop., żyta 10 rub. 8 kop., jęczmienia 7 rub. 41 kop., owsa 4 rub. 10¼ kop., gryki 7 rub. 36½ kop., prosa 9 rub. 25 kop., grochu 9 rub. 4¼ kop., kartofli 2 rub. 70½ kop. Za pud: siada 27¼ kop., słomy 25 kop. *(Dzien. Gub. Kielecki).*

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

Warunki i program ogólnej wystawy płodów rolniczych, odbyć się mającej w Warszawie w miesiącu wrześniu 1874 roku.

(Dokończenie [1]*).*

Oddział VI.

Wzorowe gospodarstwa i rachunkowość gospodarcza.

A. *Wzorowe gospodarstwa.*

Gospodarstwa kwalifikujące się do konkursów w niniejszym oddziale dzielą się na trzy kategorye, a mianowicie: 1) większe, obejmujące przestrzeń przenoszącą 10 włók miary nowopolskiej (150 diesiatyn); 2) średnie, na przestrzeni od 1 do 10 włók (od 15 do 150 diesiatyn); 3) drobne włościańskie, ogrodnicze lub plantatorskie, mniej od włóki (15 diesiatym) obejmujące.

1 Konkurs. Gospodarstwa większe.

Do niniejszego konkursu potrzeba złożyć opis obejmujący następujące szczegóły:

a) Dział statyczny.

Przestrzeń. Granice. Odległość od punktów handlowych i ważniejszych komunikacij i stan tych ostatnich. Odległość od fabryk i zakładów przemysłowych z miejscowem gospodarstwem bliższy związek mających. Opis i stan budowli, oraz wewnętrzne urządzenie tychże. Jaka jest praktykowana robocizna i jaki koszt najmu. Rodzaj gruntu i łąk wedle praktykowanej klasyfikacji. Opis ludności miejscowej i stan moralny tejże. Czy są na miejscu narzędzia pożarne, jakie mianowicie i w jakiej ilości. Czy znajduje się szkółka, szpital, lub też w inny sposób pomoc lekarska jest zapewnioną.

b) Dział rolny.

Jaka jest uprawa gruntu, jak głęboka órka i jaki rodzaj órki. Jakie pługi są używane i za najlepsze uznane. Jaka jest uprawa roślin okopowych. Jaka jest uprawa łąk, w jakim stanie utrzymywane łąki i pastwiska. Czy gnojniki są zaprowadzone i jak nawozy i komposty są utrzymywane. Jaki jest inwentarz martwy i jaki stan onego. Jakie machiny i narzędzia do gospodarstwa są wprowadzone i które mianowicie okazały się najlepszemi.

c) Dział eksploatacji roślinnej.

Jaki jest system gospodarstwa, czy płodozmian jest zaprowadzony, jaka jest rotacja, jaki jest stosunek gruntów corocznie wymierzwianych do ogólnej przestrzeni gruntów w uprawie będących; czy wymierzwianie odbywa się nawozem wyprodukowanym na miejscu, czy też w części sztucznym i jakim mianowicie. Ile i jakiego zboża się wysiewa i po ile na morgę 300 prętową (pół diesiatyny). Jaka jest ilość przeciętna zbiorów w 3-ch ostatnich latach. Jakie gatunki zbóż (pod względem dobroci ziarna) są używane i jakie okazały się być najkorzystniejszemi pod względem wydajności plonu i piękności ziarna. Jakie gatunki roślin pastewnych są zasiewane; z jakich gatunków robią się mięszanki i jakie z takiego obsiewu są zbiory z morgi 300 prętowej. Czy plantacja chmielu jest zaprowadzoną. Jakie są łąki: gruntowe, czy nadrzeczne i ile siana z takowych na mordze 300 prętowej się zbiera. Czy jest las, jak jest utrzymywany, czy podzielony na poręby i podług jakiego systemu, czy zagajniki są uprawiane i obsiewane. Czy wyrób smoły, terpentyny i t. p. produktów ma miejsce. Jakie są zakłady przemysłowe w majątku i jak są prowadzone. W końcu, jak jest prowadzona rachunkowość i jakie są źródła dochodu, z dołączeniem bilansu z ostatnich 3-ch lat.

d) Dział inwentarski.

Ilość ogólna inwentarza żywego, to jest: koni, bydła, owiec, świń i t. p. Niezależnie od tego wykazać szczegółowo: Ilość inwentarza roboczego, t. j. wołów i koni fornalskich, ich stan i rasa. Ilość krów dojnych, tych stan i rasa i ile mleka dają. Ilość owiec produkowanych dla wełny, ich stan i rasa i ile wełny wydają. Po ile wełna sprzedaje się. Jaki jest roczny przychówek ze wszystkich radzajów inwentarza i jaki jest dochód z przychówku. Ile opasów rocznie się produkuje, czy tylko z wybrakowanego bydła miewa opasy, czy też i z zakupionego i po ile takowe sprzedaje, ile skopów rocznie produkuje i po jakiej cenie takowe się sprzedają. Jakiego sposobu używa do najlepszego wypasienia bydła i skopów i co wypasienie wołu i skopu kosztuje. Jeżeli trzoda chlewna jest trzymana, jaki jej stan i rasa, czem żywiona, co utrzymanie kosztuje i jaki dochód przynosi. Czy się hodują pszczoły i w jakim stanie jest pszczolnictwo, jakiego rodzaju są ule. Czy rybołówstwo się znajduje i jak jest prowadzone. W końcu czy jedwabnictwo jest zaprowadzone i w jakim się znajduje stanie.

e) Dział meljoracyjny.

Czy zastosowane jest marglowanie, wapnowanie lub drenowanie i na jakiej przestrzeni. Czy irrygacje łąk lub inne ulepszenia tychże są zaprowadzone. Czy nawozy sztuczne i chemiczne są używane i z jakim rezultatem, z jakim nakładem to ma miejsce, z wymienieniem opisu szczegółów co do powyższych melioracij. Czy drogi są meliorowane i jak, czy drzewami są obsadzone i jaka ilość drzew na drogach się znajduje. Czy żywopłoty około folwarków i przy wsi są zaprowadzone. Opisać szczegółowo jaki jest stan ogrodnictwa i czy szkółki i jakiego rodzaju drzew i krzewów są zaprowadzone.

2 Konkurs. Gospodarstwa średnie.

Złożyć winny takież jak w poprzednim konkursie opisy, ze skróceniem tylko szczegółów tychże opisów.

3 Konkurs. Gospodarstwa na małych przestrzeniach.

Posiadacze winni złożyć deklarację przez wójta spisaną, iż takie to gospodarstwo przystępuje do konkursu i poddaje się pod ocenienie delegacji, przez komitet wystawy zesłać się mającej, w celu sprawdzenia i uskutecznienia treściwego opisu na gruncie.

B. *Rachunkowość i kontrola gospodarcza.*

4 Konkurs. Należy przedstawić księgi prowadzonej rachunkowości tak szczególnych gałęzi, jako i ogółu gospodarstwa dotyczące; dzienniki czynności gospodarskich i wzory raportów. Jeżeli są czynione spostrzeżenia meteorologiczne lub inne miejscowe obserwacje, należy również takowe przedstawić.

[1]) Patrz Nr. 273 *Dzien. Warsz.* za r. 1873.

—

* *W rozkazach Warszawskiego Ober-Policmajstra do policji wykonawczej, zamieszczono:*

— Stosownie do zapadłej w skutku przedstawienia mego decyzji JW. Namiestnika w Królestwie, polecam Komissarzom cyrkułowym—dla ścisłego wykonania, co następuje:

a) z dniem 1 (13) stycznia r. b. na czas pory zimowej przygotować w cyrkułach ogrzane izby, które opalać codziennie i oświetlać w nocnej porze;

b) przysposobić stosowną ilość uplecionych ze słomy na posłanie mat i podgłówników;

c) zalecić zewnętrznej służbie policyjnej dostrzeżonych na ulicach zziębniętych żebraków, biednych i bez przytułku będących informować, ażeby udali się do wskazanych wyżej lokali dla rozgrzania się, a w porze wieczornej potrzebujących noclegów — pozostawiać w takowych i na noc, wrazie zaś jeżeli który z nich okaże się słabym, to takich odsyłać na ogólnej zasadzie—do szpitali i zawiadamiać o tem cyrkuły, w których są zamieszkali.

d) co tydzień przedstawiać mnie rachunki z wydatku na słomę i światło ogrzewanych izb; o liczbie przebywających w tych lokalach w ciągu dnia osób i oddzielnie o nocujących w takowych, donosić mi każdodziennie wieczorem telegramem.

Na wydatki w tym celu polecam Wydziałowi 2-mu Zarządu, wydać Kommisarzom tymczasowie po rs. 5 na każdy cyrkuł.

— W ciągu upłynionego tygodnia, wniesiono do rozporządzenia ober-policmajstra m. Warszawy, na drzewo, rozdawać się mające bezpłatnie w cyrkułach policyjnych i na utrzymywanie przy tychże lokalów do ogrzewania, następujące ofiary pieniężne, mianowicie: od Zarządu Żeglugi parowej na rzece Wiśle—rs. 15 i od p. Fryderyka Hana—rs. 1, które dołączone zostały do sumy, na cel powyższy naznaczonej.

— W dalszym ciągu rozkazu mego z d. 17 (29) grudnia r. b. za Nr. 351 § 3, dotyczącego pojawienia się księgoszuszu na ulicy Krochmalnej, oznajmiam policji, że takowy okazał się jeszcze na dwóch krowach pod № 3009 przy ulicy Czerniakowskiej i że w celu zapobieżenia szerzeniu się tej opizootii, przedsięwzięte zostały wszelkie należyte środki policyjno-weterynaryjne.

—

* **Tydzień handlowy.** Na targu warszawskim dowozy pszenicy w tygodniu minionym były dość słabe, a przy występujących żądaniach, ceny się wzmocniły, osiągnąwszy podwyżkę do 30 kop. na korcu. Płacono za ziarno wyborowe i czyste rs 8,85—9, za takież cokolwiek obsadzone lecz bez śnieci po rs. 8,70—8,77½, za pstrą i zupełnie czystą rs. 8,25—8,50, za gatunki średnie wedle gatunku i jakości od rs. 7,95—8,10, za ordynaryjne i smolne rs. 7,20—7,25 za korzec. Żyta dowozy w ogóle dobre, szczególnie wiele przyszło koleją terespolską z których zakupiono około 18,000 korcy na wywóz. Gdyby nie brak wagonów na drodze żelaznej warszawsko-wiedeńskiej, większa ilość byłaby nabywaną. Płacono za gatunki wyborowe rs. 5,85—6,15, za średnie rs. 5,62½—5,70, za ordynaryjne rs. 5,25—5,40 za korzec. Jęczmienia dowozy były bardzo znaczne, ceny skutkiem tego uległy obniżeniu o 30—45 kop. Płacono za duży rs. 4,35—4,65, za przedni rs. 4,80. Czterorzędowy prawie jest zaniedbany; małe partje płacono po rs. 4,05—4,20 za korzec. Owsa dow... średnie, w m... rs. 3—3,25 za korzec. Gr... polny rs. 5,1... krowy rs. 6,30—6,50. Fasola rs. 8,10—8,17½ ...ki nie zmienione.

Okowita. Ceny tego produktu w tygodniu ...bjawiły dążność ku podwyżce, do czego przyszły w ...lowe małe dowozy poświąteczne. Wyżej jednak rs. 1,91 ... za garniec nie płacono. Jedna partja 271 garncy, za którą p...cono rs. 1,95, nie może tu służyć za normę, gdyż zakupi... została ze składu tutejszego. W końcu tygodnia płacono ... kop. 91.

Łoju sprzedano drobne partje amerykańskiego po rs. ... za pud.

Wełna. Po długiej bezczynności rozwinął się znowu ... w tym produkcie w tygodniu ubiegłym. Wystąpiło wiele chętnych kupców i też kilka znacznych tranzakcij zawarto. Sprzedano ... cetnarów z Rakołup po 101 talarów oraz 40 cetnarów wełny ...belskiej po 86. Również sprzedano 1,000 pudów wełny ...wkiej po cenie niewiadomej.

Ceny oleju skalnego obniżają się: płacą 6¾, żądają 7 kop.

Cukier. Ruch w interesie, tak rafinady jak i mączki w tygodniu minionym był bardzo ożywiony w ciągłym popycie z gubernij wewnętrznych, a ceny przez cały tydzień stopniowo podniosły, tak, że od początku do końca tygodnia podwyżka ... 7½—10 kop. A normalny ten stosunek podrożenia cen podczas gdy fabrykacja w pełnym jest biegu, tłomaczyć się daje tylko zmniejszoną produkcją a zwiększonem żądaniem. Niektóre fabryki mają odstawić towar dawniej sprzedany, zaś nowe przybywające dowozy natychmiast są rozkupywane. W latach ubiegłych przybywający nowy produkt składany był do śpichrzów, dziś, o ile wiemy, większa część dowozów zaraz do nabywcy przeszła. Ceny w ogóle z trudnością dają się oznaczyć, gdyż żądania w ostanim dniu tygodnia znowu podniesiono. Ostatnie tranzakcje poczyniono po notowaniach następujących: Hermanów, Łyszkowice, Ostrów, Sanniki i Ruda Pabianicka po rs. 4,12½, Dobrzelin i Oryszew rs. 4,10, za Elżbietów, Konstancję, Leśmierz i Rytwiany po rs. 4,05, za Leonów, Józefów w głowach rs. 4 w większych partjach. Za Józefów rąbany rs. 4,05, w pojedynczych partjach. Za mączkę płacono do rs. 3,45 za kamień 24-funtowy. *(Gaz. Hand.)*

Z INNYCH GUBERNJI.

* Dnia 25 listopada, w lokalu Cesarskiego Towarzystwa jeograficznego, pod prezydencją Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcy Tronu, odbyło się posiedzenie nadzwyczajne ruskiego Towarzystwa historycznego.

Po otwarciu posiedzenia, o godzinie 3-ej, sekretarz Towarzystwa, A. A. Połowcow, odczytał Najwyższy Jego Cesarskiej Mości reskrypt na Imię Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcy Tronu, następującej osnowy:

Wasza Cesarska Wysokości. Zostające pod Waszą prezydencją ruskie Towarzystwo historyczne, w ciągu siedmioletniego istnienia swego, wyświadczyło nie małe usługi historji ruskiej przez odszukanie i wydanie licznych ważnych dokumentów, ściągających się do XVIII wieku.

W dniu dzisiejszym, poświęconym pamięci Cesarzowej Katarzyny II, przyjemnie Mi jest przypomnieć, że prace Towarzystwa skierowane były przeważnie do zachowania akt pełnych chwały Jej czynności, które miały na celu pomyślność i sławę Rosji.

Chcąc dać Towarzystwu dowód Mej życzliwości dla jego prac, rozkazuję mu nazywać się odtąd Cesarskiem Ruskiem Towarzystwem Historycznem.

Na oryginale Własną Jego Cesarskiej Mości ręką napisano:

„*Szczerze Was kochający*
ALEXANDER."

W St.-Petersburgu,
24 listopada 1873 roku.

Po odczytaniu Najwyższego reskryptu, A. A. Połowcow miał do obecnych następującą mowę:

„Panowanie Cesarzowej Katarzyny II nie mogło nie trzymać pierwszego miejsca w pracach Towarzystwa historycznego, poświęconych najnowszym dziejom naszym.

„Doniosłość środków politycznych, prawodawczych, administracyjnych, postępy w dziedzinie nauki, literatury, sztuki, szereg tryumfów wojennych, stałe wzrastanie sił narodowych i państwowej chwały Rosji — takie to zjawiska cechują to panowanie i znajdują liczne potwierdzenia w świadectwach archiwalnych. Źródła zagraniczne służą pod tym względem jako większe jeszcze potwierdzenie naszych źródeł ojczystych; wydany obecnie przez nas tom depesz posłów angielskich jest nowym tego dowodem. Dzięki światłemu spółdziałaniu rządu angielskiego i uprzejmemu spółpracownictwu osób, pod zawiadywaniem których znajduje się archiwum rządowe londyńskie, zakomunikowane nam były doniesienia posłów angielskich za cały czas panowania Cesarzowej Katarzyny II. Ogłaszana obecnie drukiem część tych depesz, jako dotycząca samego początku panowania, uwydatnia wysokie przymioty osobiste Monarchini i daje nam rozwiązanie późniejszych jej powodzeń dla dobra Rosji.

Oddając dziś hołd pamięci Katarzyny II, powołujemy się na świadectwo tych cudzoziemców tem chętniej, że pisząc swe doniesienia wśród ciszy i tajemnicy gabinetu, nie przewidywali oni naturalnie, że zdania ich powtórzone będą kiedykolwiekbądź wśród nas.

„Dla asystowania przy koronacji Cesarzowej Katarzyny II, przysłany był lord Buckingham. Oto co pisze on wkrótce po przyjeździe do Moskwy: „Podług wszelkich zebranych przeze mnie wiadomości, Cesarzowa przewyższa znacznie wszystkich swoich poddanych pod względem zdolności, wiadomości, pracowitości." Dążąc do osiągnięcia zawarcia przymierza pomiędzy Anglją i Rosją, lord Buckingham szukał nadaremnie osoby posiadające największy u dworu wpływ; przekonał się on niebawem, że i tą także kwestją zaprząta się sama Cesarzowa, która uznawała za konieczne, czekać ukończenia układów o pokój, które położyły koniec wojnie siedmioletniej. Lord Buckingham wyjeżdża bez osiągnięcia celu wytkniętego mu przez rząd angielski—zawarcia przymierza. Opisując położenie wewnętrzne spraw Rosji, którą opuszczał, przychodzi on do wniosku, że trudności tego położenia są niezliczone i niemożebne do przezwyciężenia.

„W miejsce Buckinghama przyjechał sir George Macartney, który wsławił się w następstwie czasu swą działalnością administracyjną i literacką. Wszedłszy w stosunki z Paninem, Macartney podpisał wkrótce traktat handlowy, który uzyskał ratyfikację królewską nie wpierw jak po długich wyjaśnieniach i koresponde[n]cjach. Tłómacząc się z trudności, na jakie natrafił, M

cartney oskarża stale rząd ruski o brak ustępczości, pochodzący z wszystkich trudnych do pojęcia powodzeń, jakiemi odznaczyła się polityka ruska. Prusy, powiada on, zmuszone były do zawarcia z Rosją korzystnego dla tej ostatniej przymierza. Na ostatnim sejmie szwedzkim, stronnictwo ruskie wzięło górę nad francuzkiem; Polska jest całkiem uległa; Danja słucha ze wszech miar Rosję. Zarzuty podobne są lepsze może od pochwał najpochlebniejszych. O samej Cesarzowej Macartney tak się wyraża: „Przyznać należy, że pojmuje ona sposób rządzenia swymi poddanymi. Zna ona tak dokładnie ich ducha i charakter, umie tak dobrze korzystać z tych wiadomości, że dla większej części ludu, szczęście jego wydaje się zależnem od długotrwałości jej panowania. Dziwić się trzeba, jakie trudności miała ona do przezwyciężenia."

„Następcą Macartneya był lord Cascart; przedstawienie jego Cesarzowej miało miejsce podczas uroczystości założenia kamienia węgielnego pod katedrę św. Izaaka. Komunikując wrażenie, jakie wywarła na niem Cesarzowa, przytacza on ustęp z Wirgiljusza, opisujący ukazanie się Dydony: „Powierzchowność Cesarzowej—dodaje Cascart—uderza godnością niewysłowioną, niezmierzoną; jest ona uprzejma, spokojna, łaskawa i względna dla każdego."

„Rozmawiając z Cascartem, Cesarzowa wprawiła go w zdumienie różnorodnością swoich wiadomości i trafnością swoich zapytań; podziwiając Jej działalność niezmordowaną, poseł pisze, ze Cesarzowa przed godziną piątą zaczyna pracować nad sprawami państwa. „Bardziej niż ktokolwiek bądź na świecie—dodaje Cascart—posiada ona uzdolnienie do kierowania maszyną tak skomplikowaną."

„Obok tak drogocennych pod względem bezinteresowności pochwał oddawanych Cesarzowej, posłowie gielscy wspominają ciągle o hrabim M. M. Paninie. Zdanie o tym spółpracowniku Cesarzowej Katarzyny II, wśród najtrudniejszych okoliczności Jej panowania, charakteryzuje zarówno ministra, jak i Cesarzowę, która go wybrała, i dla tego powodu zasługują tu na wzmiankę. Zdaniem dyplomatów angielskich, Panin odznaczał się otwartością i mocą ducha; wyraża on swoje myśli jasno, dokładnie; myśli te nie ukrywają żadnych intryg ambitnych, nie są wynikiem wrażenia wypadkowego lub chęci błyszczenia, przypodobania się; są one częściami jednej całości, wytworzonej w skutek światłej pracowitości, życia poświęconego sprawom. Przekonania swoje komunikował on Cesarzowej bez ogródek, i jak wspomina raz Macartney, broni przez całą godzinę swego poglądu, jeżeli Monarchini nie podziela takowego; nie należy on do liczby osób, obawiających się dla siebie samych zaniepokoić lub zasmucić Monarchinię; w stosunkach urzędowych, Panin nie ucieka się do pełnego tajemniczości milczenia, źle ukrywającego brak zdolności, lecz zawsze gotów jest mówić o sprawie, nie czuje jej ciężaru, pomimo mnóstwa powierzonych mu obowiązków; lubi on sprawy państwa, kocha bowiem swą ojczyznę. „Nie można troszczyć się jedynie o własne nasze korzyści lub nieprzyjemności, gdy dobro ojczyzny wymaga całego naszego usiłowania dla obronienia jej"—pisze on w liście poufnym do Repnina [1]) podczas kampanji tureckiej, w ustach zaś jego nie było to frazesem, lecz uczuciem wyrażonem szczerze. Takim był człowiek, któremu Cesarzowa powierzyła w 1763 roku ciężkie troski o stosunki Rosji z innemi mocarstwami; następstwa usprawiedliwiły niebawem ten wybór. Chwiejność i zmienność, któremi odznaczała się niedawno przedtem nasza polityka, ustąpiły miejsca stale skierowanemu trybowi postępowania; zdaniem samychże posłów angielskich, po upływie trzech lub czterech lat, położenie Rosji uległo zupełnej zmianie. Prusy stają się sprzymierzeńcem wiernym i użytecznym. Austrja ulega również wyższości polityki Rosji. Francja, pomimo swego usposobienia nieprzyjacielskiego, widzi się zmuszoną do przyznania Monarchom ruskim tytułu Cesarskiego. Anglja zawiera traktat handlowy i prowadzi ciągłe układy o zawarcie ściślejszego przymierza. Danja daje poparcie naszym zamiarom. Szwecja przestaje być groźbą. Wszystko to czyni mniej niebezpiecznem naruszenie spokojności ze strony Polski i Turcji, zkąd Panin obawiał się ciągle zawikłań. Lecz i tu także wsławić się mają, pod tarczą Katarzyny, imiona Suworowa, Rumiancowa, Repnina i innych.

„Lord Cascart i jego następcy wspominają w późniejszych depeszach o całym szeregu imion drogich sercu ruskiemu; z początku, doniesienia ich przepełnione są imieniem Wielkiej Monarchini, ganiąc zaś bardzo wiele i wystawiając wielu w świetle niezbyt pochlebnem, autorowie tych depesz wspominają prawie zawsze bardzo dobrze o Paninie i okazują cześć dla zdolności, charakteru, niezmordowanej czynności Cesarzowej. Takie zdanie obcych, cudzoziemskich świadków naocznych zasługuje bezwątpienia na uwagę spółczesnego społeczeństwa ruskiego, na uwagę tej potomności, dla dobra której Katarzyna II pracowała".

Po skończeniu mowy sekretarza Towarzystwa, członek Rady, akademik zwyczajny A. F. Byczkow miał mowę następującej osnowy:

„W jednem z Swoich dzieł dotyczących historji ruskiej, Cesarzowa Katarzyna II powiedziała, że nie lubi ani pomników wznoszonych na cześć żyjących monarchów, ani tych dziejów, które pisane są za ich życia. Jedno i drugie, mówiła Ona, jest rzeczą potomności, względniejszej od spółczesnych, potomności bezstronnej, miłującej prawdę, tak jak sama historja, która zapisuje na swych kartach imiona tych jedynie pracowników dziejowych i wspomina tylko o tych wypadkach, które przyczyniły się do biegu rozwoju bądź ludzkości w ogólności, bądź też jednego narodu w szczególności.

„Potomność, o której wspomina Wielka Monarchini, przyszła już dla Niej, prędzej nawet, niż dla wielu innych osobistości historycznych.

„Zaledwie minęły trzy czwarte wieku od chwili Jej zgonu, a już wdzięczna Rosja śpieszy się, za pomocą wzniesionego Jej obecnie pomnika, zaświadczyć przed całym światem i przed przyszłemi wiekami, że nie bezowocnem było dla niej trzydziesto-cztero-letnie panowanie Monarchini, i że wniosło ono do organizmu państwowego te liczne podstawy żywotne, których rozwój spełnił się i spełnia w naszych oczach i dłuzo jeszcze spełniać się będzie. (*Dok. nast.*)

Ruch handlu jarmarcznego w Rosji za ostatnie lat pięć 1868—1872 r.

V.

(*Dalszy ciąg* [1]).

Z liczby różnego rodzaju przedmiotów handlu, dostarczonych na ruskie jarmarki, pierwsze miejsce bezspornie zajmują ruskie wyroby bawełniane. Tak przeszło na połowie jarmarków, o obrotach których podane są dane, wyroby bawełniane stanowią najgłówniejszy artykuł przywozu, a czasem nawet przeszło połowę przywozu wszystkich w ogóle towarów (jarmarki w Symbirsku, Wiosenny i Jesienny w futorze Achuńskim, Inchwirskim na Ofiarowanie Matki Boskiej i na św. Mikołaja we wsi Punkach, w Syzraniu). Dalej i na reszcie jarmarków wyroby te zajmują przynajmniej drugie lub trzecie miejsce; bardzo rzadko przywóz ich jest zupełnie nieznaczny. Najwięcej ruskich wyrobów bawełnianych, jak i w ogóle prawie wszystkich towarów, przywozi się na jarmark w Niższym Nowogrodzie—za $25\frac{1}{2}$ miljonów rub., potem w Irbiti—za $11\frac{1}{4}$ miljonów rub. i w Połtawie—za 6,400,000 rub. Za 2—4 miljonów rub. dostarcza się ich na jarmarki: w Symbirsku (3,846,000 rub.), na Opiekę Matki Boskiej w Charkowie ($3\frac{1}{2}$ miljonów rub. w 1871 r. wraz z wyrobami lnianemi i konopnemi), na Trzy Króle tamże ($2\frac{1}{2}$ miljonów rub. z wyrobami lnianemi i konopnemi) i w Nowochopersku (wyrobów rękodzielniczych); za 1 do 2 miljonów rubli na jarmarki: w Menzelińsku (1,823,000 rub.), na św. Jerzego w Jelizawetgradzie ($1\frac{1}{2}$ miljona rub. w 1868 i 1869 r.), Wiosenny przy futorze Achuńskim ($1\frac{1}{2}$ miljona rub.), 1-y Korenny w Kursku (1,400,000 rub. wyrobów rękodzielniczych) i na Wniebowzięcie w Charkowie (1 miljon rubli wraz z wyrobami lnianemi i konopnemi). Na 7 z wymienionych jarmarków (w Niższym-Nowogrodzie, Irbiti, Połtawie, Symbirsku, na Opiekę Matki Boskiej i na Wniebowzięcie w Charkowie i w Menzelińsku) obroty w wyrobach bawełnianych stopniowo rozwijają się; na 4 jarmarkach (na Trzy Króle w Charkowie, w Nowochopersku, w Krestowsku i Wiosennym przy futorze Achuńskim) przywóz i sprzedaż corocznie pozostają mniej więcej jednakowe; na jednym (w Kursku) cyfra przywozu jest bardzo zmienna, i tylko na jarmarku na św. Jerzego w Jelizawetgrodzie takowa obniża się. Osłabienie przywozu tak na ten, jak i niektóre inne jarmarki szczególnie dawało się spostrzegać w 1869 i w części w 1870 roku (epoka wojny franko-niemieckiej); tak i na jarmark w Niższym-Nowogrodzie w 1870 roku dostarczono wyrobów bawełnianych za 2 miljony mniej niż w latach poprzednich, w następnych zaś dwóch latach przywóz znów wzmagał się.

Na większej części znaczniejszych jarmarków (w Niższym-Nowogrodzie, Irbiti, Połtawie, Symbirsku, Nowochopersku, Menzelińsku, Krestowsku, na św. Jerzego w Jelizawetgradzie), sprzedaż wyrobów bawełnianych idzie dobrze (zresztą na jarmarku w Niższym Nowogrodzie w ostatnich latach sprzedaż odbywała się po większej części na kredyt i na odległe termina, w skutku czego handlujący mieli mniej korzyści); na innych większych jarmarkach (na Trzy Króle i na Opiekę Matki Boskiej w Charkowie, w Kursku, Wiosennym w futorze Achuńskim) rozprzedaje się około $\frac{1}{2}$ przywozu, i tylko na jednym (na Wniebowzięcie w Charkowie) sprzedaje się średnio. Za to na jarmarkach drugiego i trzeciego rzędu handel temi wyrobami idzie zwykle albo dość tępo, albo zupełnie niezadawalniająco.

Szczególnie znaczny przywóz zagranicznych wyrobów bawełnianych przedstawia sam tylko jarmark w Niższym Nowogrodzie; ale i na nim przywóz ich corocznie zmniejsza się (w ciągu 5 lat z 5 miljonów rub. do $1\frac{1}{2}$ miljona rub., wraz z lnianemi, konopnemi, jedwabnemi, półjedwabnemi towarami i artykułami mód), przyczem takie zmniejszenie szczególnie było widoczne w 1870 roku (epoka wojny franko-niemieckiej) [2]).

(*D. c. n.*)

[1]) Patrz Tom V stron. 139 „Zbioru prac Ruskiego Towarzystwa Historycznego".

[1]) Patrz Nr. 274 *Dzien. Warsz.* za r. 1873.

[2]) Chociaż tego nie wskazuje zwierzchność gubernialna, ale o ile wiadomo, w ostatnich latach, z rozwojem u nas kolei żelaznych, liczne domy zagraniczne przysyłają na jarmark w Niższym Nowogrodzie tylko próbki towarów, a następnie według wybranych przez nabywców próbek, zamawiają telegrafem potrzebną ilość towarów.

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 12 stycznia. Zgromadzenie Narodowe odrzuciło, 355 głosami przeciw 316, prosty porządek dzienny zaproponowany przez prawicę i odrzucony przez rząd; wotum zaś ufności dla ministerstwa uchwalone zostało 379 głosami przeciw 321.

Paryż, 13 stycznia. Donoszą o zdobyciu w dniu wczorajszym Kartageny.

Journal officiel **donosi, że w skutek wczorajszego posiedzenia i życzenia wynurzonego przez marszałka Mac-Mahona, ministerstwo cofnęło prośbę o dymisję. Zgromadzenie Narodowe przystąpiło do rozpraw nad prawem o merach.**

Statek „Numancia", mający na swym pokładzie 2,500 powstańców kartageńskich, przepłynął wśród pięciu fregat hiszpańskich.

Penang, 12 stycznia. Holendrzy odparci zostali po dwakroć od meczetu. Straty ich wynoszą 240 w zabitych i ranionych, w tej liczbie 12 oficerów. Atchińcy bronią się uporczywie.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Czytamy w *Nordzie* z dnia 10 stycznia: Przesilenie ministerjalne w Wersalu dotąd jeszcze jest w zawieszeniu. Mniemano że na posiedzeniu wczorajszem przyjaciele gabinetu, który się podał do dymisji, wywołają votum zaufania, w celu unicestwienia wrażenia ostatniego głosowania, lecz żadne usiłowanie w tym duchu nie zostało spełnione; zresztą, posiedzenie piątkowe było bardzo krótkie i nieodznaczyło się żadnym ciekawym wypadkiem. P. Magne oświadczył, iż dymisja gabinetu opóźnia koniecznie dalszy ciąg rozpraw o nowych podatkach i po takiem oświadczeniu Zgromadzenie odroczyło się do poniedziałku. Uważamy za nie użyteczne notowanie tysiąca pogłosek jakie krążą o zamiarach prezydenta rzeczypospolitej i o składzie nowego gabinetu. Wszystkie te pogłoski są zapewne przedwczesne, albowiem ustąpienie dotychczasowych ministrów jest jak nateraz nieodwołalnie powstrzymane, przyjaciele ich podwoją usiłowania do poniedziałku i wymogą ażeby nie występowali z gabinetu jedynie z powodu głosowania zeszło czwartkowego, ktore poczytują za wotum niespodziewane (*vote de surprise*), lecz żeby zaczekali na próbę bardziej stanowczą. Wprawdzie zapewniają, iż książę Broglie postanowił w każdym razie żądać dymisji, z tem wszystkiem jednak zapewnienia takie nie zgadzają się z odpowiedzią jaką wice-prezes rady, zgodnie z księciem Decazes, udzielił deputacji z prawego środka, przybyłej ażeby mu wyrazić w imieniu tej całej frakcji, postanowienie energiczne utrzymania terazniejszego gabinetu. Inne grupy prawicy zwołane zostały na dzień dzisiejszy w celu porozumienia się o takąż samą manifestację a jeżeli zdołają nakłonić te grupy do naśladowania przykładu danego przez środek prawy, to oczewiście należy oczekiwać w poniedziałek na rodzaj zaprzeczenia o protestacji przeciwko wotowaniu czwartkowemu.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Wersal, 10 stycznia.* Powiadają, że frakcje prawicy i prawego środka postanowiły zainterpelować ministerstwo w przyszły poniedziałek w przedmiocie przesilenia ministerjalnego, ażeby wywołać w ten sposób wotum zaufania. Następnie też frakcje zaproponują, ażeby projekt do prawa o merach postawiony został na porządku dziennym. Pomiędzy frakcjami prawicy panuje zupełne porozumienie.

—

* *Praga, 10 stycznia.* Przy wyborach do rady państwa, stronnictwo staroczeskie wzięło górę we wszystkich okręgach wyborczych. W jednym tylko okręgu wybrany został Śladkowski, ze stronnictwa młodoczeskiego.

—

* *Madryt, 11 stycznia.* Fort Atalaya pod Kartageną (nie zaś zamek Atalaya pod Badajoz, jak doniesiono z Londynu) zdobyty został przez wojska rządowe dowodzone przez Dominguez'a. Ten ostatni wyznaczył powstańcom termin 24-godzinny do poddania miasta.

—

* *Bajonna, 10 stycznia.* Podług otrzymanych tu wiadomości, karliści zdobyli Portugaletę. Jenerał Moriones wsiadł w Santona na statki, lecz niewiadomo dokąd udaje się. Karliści są obecnie w posiadaniu dział ciężkiego kalibru, któremi bombardują Bilbao. Sposobią się oni także do bombardowania Tolozy.

---

* **Statek Bessemer,** którego **ruchomy salon** ma zapobiegać chorobie morskiej, buduje się obecnie w Hull w Anglji. Statek będzie miał 350 stóp długości na 40 stóp szerokości pomiędzy kołami. Ładunek wynosić będzie 2,770 tonn. Poruszać go będą dwie pary kół oddalone od siebie na sto stóp. Siła maszyny parowej przenosi siłę 4,600 koni. Obadwa końce statków będą miały jednakową konstrukcję i obadwa zaopatrzone będą w rudle. Wiszący salon ma mieć 70 stóp długości a 30 szerokości i zawieszony będzie na czterech osiach nadzwyczaj silnie zbudowanych, z których dwie umieszczone będą z boków, a dwie w kierunku długości salonu. Nowy statek będzie biegł z szybkością przenoszącą dwadzieścia mil na godzinę.

(*Gaz. Handl.*)

—

* Dyrekcja **domu obłąkanych w Friedrichbergu pod Hamburgiem** urządza corocznie koncert, a raczej bal w zakładzie. Świadek naoczny jednego z ostatnich balów opisuje tak swoje wrażenie: Uczestnicy zabawy, albo zawróciwszy oczy w słup, niemo patrzyli przed siebie, albo też szaleli głośno, robiąc najdziwaczniejsze gesta. Naraz kapelmistrz dał znak: zagrzmiały skoczne tany, i szalejący jakby na zaklęcie uspokoili się, oczy ich rozjaśniły się nieco i całe towarzystwo zaczęło się bawić w najlepsze. Z każdym ustępem programu wzmagało się zajęcie, orkiestrę zasypano oklaskami. Obłąkani, którzy na tę zabawę wystąpili w strojach balowych, z wielką gracją zapraszali damy i wcale prawidłowo tańczyli. Inspektor przez cały czas nie spuszczał swoich wychowańców z oka, a dozorcy upominali ich w bardzo uprzejmy sposób, jeżeli się tego okazywała potrzeba. Po balu, który skończył się o godzinie 9-ej, każdy udał się do swojej celi. (*Gaz. Pols.*)

Redaktor **Mikołaj Berg.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa dnia 2 (14) stycznia.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, we środę, opera w 3-ch aktach (akt 3-ci w dwóch odsłonach), **Lucia di Lammermoor,** przez artystów włoskich; abonament N. 5 lit. A. — Początek o godzinie 7 i pół.— *Jutro*, we czwartek, trajedja **Romeo i Julja.**— *Wczoraj*, było osób 683.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, we środę, komedja w 5 aktach (akt 5-ty w dwóch obrazach), **Poskromienie złośnicy.**— Początek o godzinie 7 i pół.—*Jutro*, we czwartek, operetka **Państwo Denis;** 1-y raz, **Liska i Frycek;** balet **Wesele w Ojcowie.**—

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI. — *Dziś i codziennie*, **Koncert orkiestry węgierskiej** pod przewodnictwem Karola Baloga.— Początek o godzinie 8-ej.—Wejście kop. 15.

* W dniu 1 (13) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 66, wyzdrowiało 57, umarło 5, pozostało 1830 (mężczyzn 882, kobiet 948), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 193, kobiet 183.

Przyjechali: — Jenerał-lejtnanci: *Schernwal*, z Iwangorodu, *Ulrich*, z Brześcia; — jenerał-majorowie: *Nilson*, z Radomia, książę *Meszczerski*, z Janowa; — rzeczywiści radcy stanu: *Tiutczew*, z Nieszawy, *Popow*, i pułkownik hrabia *Kleinmichel*, z St. Petersburga.

Wyjechali:— Jenerał-majorowie: *Lachnicki*, ... nowa, *Niejełow*, do Łowicza, baron von *Mengden*, ... rzeczywiści radcy stanu: *Ryżow*, do St. Petersburga, *B... ranowski*, za granicę.

Cena okowity dnia 31 grudnia (12 stycznia).

	wiadro od rs.	garniec od rs.
Hurtowa składowa	5.84,[2]—5.87,[2].	1.90—1.91.
Pojedyncza szynkarska		1.93—1.94.

Stosunek garnca do wiadra 100:307 $\frac{1}{4}$. (*G. H.*)

Ceny Targowe.

dnia 31 Grudnia (12 Stycznia) 1873/4 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert Rsr.	Czetwert kop.	Korzec od — Ruble sr.	Korzec od — kopiejki	Korzec do — Ruble sr.	Korzec do — kopiejki
Pszenica 242 funtów smol. i ordyn.	—	—	—	—	—	—
" " pstra i dobra	13	68	8	$17\frac{1}{2}$	8	55
" " wyborowa	14	24	8	65	8	90
Żyto 232 "	9	84	5	50	6	15
Jęczmień 2 i 4-ro rzędowy	7	44	4	20	4	65
Owies	5	22	3	—	3	20
Jarzyny: Kartofle	—	—	2		2	10
Siano pud	—	—	—	40	—	45
Słoma "	—	—	—	$22\frac{1}{2}$	—	25

Dowozy: Osią, Koleją i Wisłą.

Pszenicy 450, żyta 1500, jęczmienia 500, owsa 800 korcy.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 2 (14) Stycznia 1874 roku.

Weksle.		Żądano Rs.	Żądano k.	Płacono R.	Płacono k.
Berlin . . . 100 Tal.	2 m.	109	50	109	20
" " "	8 d.	109	$42\frac{1}{2}$	109	$12\frac{1}{2}$
Gdańsk " "	2 m.	—	—	—	—
Hamburg . 300 B. Mk.	2 m.	—			—
Londyn . . 1Ft. Szter.	3 m.	7	33	7	31
"	kr. ter.	7	34	7	32
Paryż . . . 300 Frank	10 d.	87	45	87	15
"	"	—	—	—	—
Wiedeń . . 150 Zł. W. A.	2 m.	95	85	—	—
" à vista		96	75	—	—
Petersburg . 100 Rsr.	3 m.	98	25	—	—
" " "	3 d.	—	—	100	—
Moskwa " "	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.					
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125		—	—	143	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę		90	50	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.		—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100		70	—	—	—
Akcje " " po 500 rs.		—	—	74	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100		114	—	113	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100		102	—	100	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.		—	—	262	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100		—	—	—	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.		—	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250		240	—	235	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125		130	—	126	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500		—	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje cząstkowe z 1835 złp. 500 za sztukę		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. lit. A. po złp. 300 sztukę		—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bezuponu		—	—	—	—
Dowody Komisji Centr. Likw. za rs. 100		—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100		94	50	94	20
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1])		93	70	93	40
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2])		93	5	92	75
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3])		89	20	88	90
" " " II Serja		88	10	87	80
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4])		82	—	81	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5])		79	35	79	5
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100		—	—	—	—
pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100		96	75	95	75
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	100	75
" Sierpniowe za rs. 100		—	—	—	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100		—	—	—	—
" " " ditto ostęplowana		—	—	—	—
" " " 1866 rs. 100		161	—	—	—
" " " ditto ostęplowana		—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie		103	—	—	—

[1]) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. — k. $24\frac{4}{9}$.

[2]) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs.— k. $30\frac{5}{9}$.

[3]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. 1 k. $43\frac{1}{12}$.

[4]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. 1 k. $2\frac{7}{9}$.

[5]) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. — k. $47\frac{1}{9}$.

BIURO INFORMACYJNE

o nędzy wyjątkowej sprawdzonej przez Siostry Miłosierdzia, poleca miłosierdziu publiczności Warszawskiej.

ulica Erywańska № 8 nowy.

№ domu	Ulica	Nazwisko lub initiale	UWAGI
7	Zajęcza	Galska Apolonia.	Ciężko chora, dzieci drobn. czworo.
6	Gęsta	Milczyńska Zuzanna.	Wdowa, dzieci drob. troje.
9	Wolska	Popławska Józefa.	Wdowa, dzieci drob. troje.
10	Prosta	Mazurkiewicz Marja.	Wdowa, dzieci drobn. 4-ro.
3	Prosta	Kuliński Władysław.	Żona chora, dzieci drobnych czworo.
20	Chmielna	Sokalska Katarzyna.	Wdowa, lat 65, ciężko chora
30	Nowa Praga	Zagórna Józefa.	Wdowa, chora, dzieci drobn. czworo.
67	Solec	Adamowska Katarzyna.	Lat 80, ciężko chora.
30	Nowolipie	Bielecka Marja.	Wdowa, dzieci drobn. 4-ro.
17	FretaWązka	Miller Marja.	Mąż opuścił, chora obłożnie, dzieci troje.
13	Miła	Pietruch Barbara.	Wdowa, dzieci drobn. troje.
20	Nowolipie	Bulińska Julja.	Lat 80, niewidoma.
6	Gołębia	Opaczewska Zuzanna.	Ciężko chora, dzieci drobn. dwoje.
23	Nowa Praga	Wasil K.	Chory na konwulsje, dzieci drob. troje.
1	Wilcza	Wójcicka Katarzyna.	Wdowa, lat 84, chora.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE. — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

OTWARCIE SPADKOWE, ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 2. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Radomiu.

Ogłasza że na dzień 8 (20) Kwietnia 1874 r. oznaczony został termin do ukończenia postępowania spadkowego po śmierci: 1) Tomasza Osetowskiego właściciela dóbr Podlesie z okręgu Staszowskiego; 2) Leokadji z Lewickich Dobrosławskiej wierzycielki sumy rsr. 5743 kop. 56 na dobrach Regów z okręgu Kozienickiego w Dz. IV pod Nr. 18 i 3) Julji z Pigłowskich Hryniewiczowej, wierzycielki sumy rs 600, na dobrach Bieniądzice z okręgu Radomskiego w Dz. IV pod Nr. 9 i części dwóch sum po rs. 150 w Dz. IV pod N. 6 i 7 na dobrach Kochanowie z tegoż okręgu zabezpieczonych.

1—2 Paweł Karwadzki.

N. D. 168. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.

Po zgonie:

1. Seweryny Zbijewskiej co do sumy rs 1579 pod Nr. 5 w Dz. IV wykazu na dobrach Tuchań z Okręgu Noworadomskiego mieszczącej się.

2. Abrahama Gross współwłaściciela Nieruchomości pod Nr. 446 w Kaliszu położonej, otworzyły się spadki do uregulowania których termin na d. 5 (17) Lipca r. b. przed sobą wyznaczam.

Kalisz d. 27 Grudnia (8 Stycznia) 1873/4 r.
Zenon Łopuski.

N. D. 167. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Siedlcach.

Z powodu śmierci:

1. Adama Lewickiego właściciela dóbr Ławki i Gołaszyn, i dóbr Rogale, w powiecie Łukowskim położonych.

2. Włodzimierza Ośmiałowskiego właściciela dóbr Żabików i dóbr Bedlne, w powiecie Radzyńskim położonych, oraz właściciela sum: rs. 750 i rs 41 kop. 25 na dobrach Blizocin, z powiatu Łukomskiego, rs. 2,400 na dobrach Komarówka z powiatu Radzyńskiego, i rs. 3,000, na dobrach Iganie A. i B z powiatu Siedleckiego ubezpieczonych

3. Władysława Malinowskiego właściciela. dwóch sum, jednej rs. 3,000 i drugiej rs 900, na dobrach Ułęże górne z powiatu Garwolińskiego lokowanych. i

4. Lejbusia Herszkowicza, farbiarza, właściciela sumy rs. 187 kop. 50 na Nieruchomości w Siedlcach Nr. 267 zaintabulowanej, i przywiązanego do niej prawa zastawu w Dz. III objawionego, otworzyły się spadki, termin do uregulowania których na dzień 8 (20) Lipca 1874 r. w Kancelarji mojej wyznaczony zostaje

Siedlce d. 19 (31) Grudnia 1873 r.
Krassowski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 171. Magistrat Miasta Warszawy.

Dnia 24 Stycznia (5 Lutego) r. b. o godz. 12-ej w południe odbędzie się w Sali Posiedzeń Magistratu licytacja głośna in plus na wydzierżawienie w ciągu lata i jesieni r. b. miejsca w ogrodzie Saskim wraz z straganem do sprzedaży owoców służyć mającym, a także drzew owocowych w tymże ogrodzie znajdujących się od sumy dzierżawnej na rubli sto dwa kop. dwadzieścia pięć obliczonej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę zgłoszą się w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, wraz z kwitem kasy Głównej Ekonomicznej Miasta Warszawy na złożone w tejże kasie vadium w ilości rs. 25 i na koszta ogłoszenia rs. 10 które nie utrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych

Warszawa d. 31 Grudnia (12 Stycznia) 1873/4 r.
1—3

N. D. 150. Komisarz Kassy Miejskiej I Cyrkułu.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i Miejskich ruchomości, a mianowicie: różne sprzęty gospodarskie i meble; pod Nr. 391 na Pradze w dniu 15 (27) Stycznia 1874 r. o godzinie 10-ej przed południem, pod Nr. 501 na Pradze punkt Zborny w d. 15 (27) Stycznia 1874 r. o godzinie 12 w południe, pod Nr. 268 w Warszawie w dniu 15 (27) Stycznia 1874 r. o godzinie 2 po południu, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 28 Grudnia (9 Stycz.) 1873/4r.
F. Wojciechowski.

N. D. 162. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie:

1. Jana Edwarda 2-ch imion Karolego, obywatela, w Warszawie pod Nr. 2375d. zamieszkałego.

2. Władysława Mazurkiewicza, Podprokuratora przy Sądzie Apelacyjnym w Warszawie, pod Nr. 1540 zamieszkałego.

3. Józefa Moszyńskiego Obrońcy przy Senacie, w Warszawie pod Nr. 490/1 zamieszkałego.

4. Stanisława Mińskiego obywatela, w dobrach Tchórznicy. Powiecie Sokołowskim. gubernji Siedleckiej zamieszkałego.

Wszystkich zamieszkanie prawne do tej egzekucji i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Moszyńskiego Obrońcy przy Senacie, w Warszawie pod Nr. 490/1 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sum: rs. 416 kop. 10 i r. 375 dla Jana-Edwarda Karolego; rs. 1,125 dla Władysława Mazurkiewicza; rs. 1,875 dla Józefa Moszyńskiego, i rs. 4,500 dla Stanisława Mińskiego. wraz z procentami od nich przynależnemi, w akcie zajęcia wymienionemi i kosztów od Karoliny Górskiej, Józefa Górkiego małżonki, właścicielki dóbr ziemskich Miedzeszyn, w tychże dobrach w powiecie Warszawskim zamieszkałej i zamieszkanie prawne obrane mającej, protokólem Dominika Pawłoskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w dniu 16 (28) Września 1869 r. spisanym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Miedzeszyn, do których wieś Błoto zwana, należy i Falenice, do których wieś Nowa-Wieś i druga wieś Holendrami obsadzona, Kępa zwana, należą podług osnowy wykazu hypotecznego a podług zaprowadzonego na gruncie gospodarstwa, z folwarków: Miedzeszyn, Miedzeszynek nowo-erygowanego i Błoto, z wsi Miedzeszyn i Błoto, z kolonji Błoto, Juljanów, Karolew vel Wilcza Góra zwanej, (Friedrichsthal) Nowa-Wieś, Emiljanów, Skrzypki, Falenica i Kępa Falenicka, tudzież z osady młynarskiej i lasów przyległych składające się, w gminie Zagość, Parafji Zyżnia, w Okręgu, Powiecie i Gubernji Warszawskiej, pod jurysdykcją Sądu Pokoju Wydziału IV na Pradze położone.

Ogólna rozległość dóbr Miedzeszyn z przyległościami, z wyłączeniem gruntów do włościan przeszłych, wynosić może w przybliżeniu około włók 93 miary nowopolskiej czyli dzieś: 1395 a z tych gruntu ornego około mórg 1600, łąki mórg 68, boru sosnowego mórg 80, zarośli mórg 300, nieużytków mórg 180, krzaków, mórg 200, miejsc po wyciętym lesie mórg 500, placów pod zabudowaniami, łącznie z ogrodem mórg 8. Resztę przestrzeni zajmują drogi, rowy, wody, miedze, granice i wygony. Gleba gruntów żytnia klasy III, a w niektórych miejsach klasy IV. Dobra te złożone są z jednego kawała ziemi, niczyją własnością nieprzedzielonego. Należą prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Karoliny z Andrychiewiczów Górskiej, Józefa Górskiego małżonki, i w jej też posiadaniu zostają, oprócz folwarku Miedzeszyn, który za kontraktem urzędowym przed Stanisławem Jasińskim Rejentem dnia 25 Czerwca (7 Lipca) 1865 r., zawartym, a do hypoteki wniesionym. zostaje w dzierżawnem posiadaniu Stanisława Łukowskiego do dnia 1 Czerwca 1871 r.

Na gruncie zajmowanych dóbr stoją następujące zabudowania:

Folwark Miedzeszyn.

1. Dom (dwór) z drzewa postawiony, na zewnątrz otynkowany, z dwóch części razem złączonych, pod jednym dachem gonciany, z piwnicą i 3 kominami murowanemi nad dach wyprowadzonemi

2. Ogród fruktowy i warzywny, tylko od podwórza żerdziami odgrodzony, w którym znajduje się drzew owocowych około sztuk 185 szczepów młodych 400, krzaki agrestu i porzeczek, dębów starych sztuk 86.

3. Stajnia i obora (dawniej browar) z cegły palonej masiv murowane, pod gontem, z 2 kominami murowanemi, nad dach wyprowadzonemi.

4. Szopa z drzewa w słupy zbudowana, na podmurowaniu z cegły palonej, pod słomą.

5. Stodoła z drzewa w słupy postawiona, słomą kryta, o 2-ch klepiskach.

6. Studnia balami cembrowana, z żurawiem i kubłem.

7. Holendernia i wozownia, w słupy z drzewa zbudowana, pod gontem.

8. Kloaka z drzewa gontami pokryta, o 2 sedesach.

9. Dom z drzewa w słupy postawiony pod gontem, o 1 kominie murowanym nad dach wyprowadzonym.

10. Dom z drzewa w słupy postawiony pod gontem, o 1 kominie murowanym nad dach wysuniętym, połowa tego domu należy do uwłaszczonych włościan.

11. Piwnica oddzielna z cegły palonej murowana, sklepiona.

12. Dom w krzyżalce z drzewa gontami nakryty, 1 kominie murowanym nad dach wyprowadzonym.

13. Chlewik z drzewa słomą pokryty.

14. Podwórze rozległe, pomiędzy powyższemi zabudowaniami będące.

15. Kuźnia z mieszkaniem dla kowala, z drzewa w słupy postawiona pod gontem, z kominem murowanym.

16. Studnia balami cembrowana z żurawiem i kubłem.

17. Dom drewniany pod słomą, o 1 kominie murowanym nad dach wyprowadzonym, połowa tego domu należy do uwłaszczonego włościanina.

18. Karczma z drzewa, w węgieł i słupy postawiona, gontem kryta z kominem murowanym.

19. Stajnia zajezdna z drzewa w słupy postawiona, gontami pokryta.

20. Przybudowanie z drzewa, w słupy postawione pod gontem, gdzie się mieści piwnica murowana z cegły palonej.

Daniel Strumberg, dzierżawca propinacji, z jednej karczmy płaci rocznie 120 rs.

Na gruntach folwarku Miedzeszyn, wysiewa się w przybliżeniu:

Żyta korcy 34, owsa korcy 24, gryki korcy 5, prosa garncy 16, kartofli korcy 30.

Inwentarz żywy:

Wołów roboczych 2, koni fornalskich 6, krów 10, jałowizny 8.

Inwentarz martwy:

Wozów kutych 2, płużyc 2, pługów 2, bron drewnianych 4.

Folwark ten leży nad Wisłą.

Folwark Miedzeszynek.

21. Dom (dwór) o parterze i I-em piętrza z drzewa zbudowany, na zewnątrz otynkowany, z suterenami i piwnicami, z cegły palonej wymurowanemi, nad którego dach gontem kryty, wyprowadzone 3 kominy murowane.

22. Oficyna parterowa z drzewa zbudowana, z suterynami z cegły palonej.

23. Ogród płotem z chrustu ogrodzony, w którego połowie znajduje się drzew młodych fruktowych sztuk 24, klomby kwiatów, krzewy ahrestu, drzewa akacji, wierzby, topole, druga połowa jest przeznaczoną na warzywa.

24. Stajnie i wozownie z drzewa zbudowane pod dachem z gonta.

25. Chlewy z drzewa w słupy postawione, słomą, a okapy gontem kryte.

26. Stodoła z drzewa w słupy, słomą pokryta.

27. Studnia balami cembrowana z żurawiem i kubłem.

28. Kloaka z drzewa zbudowana pod gontem o dwóch sedesach.

29. Dom dla czeladzi z drzewa pod gontem, o jednym kominie murowanym nad dach wyprowadzonym.

30. Chlewki z drzewa pod słomą zbudowane

31. Podwórze rozległe, płotem z chrustu ogrodzone, przy powyższych zabudowaniach będące, przy których także znajdują się drzewa topolowe i dęby stare, a nadto między temiż zabudowaniami a Wisłą znajduje się lasek brzozowy.

Folwark ten w hypotece nie jest objawiony.

Na gruntach tego folwarku wysiewa się.

Żyta korcy 20, pszenicy korcy $3^1/_2$, owsa korcy 30, jęczmienia kor: 10, grochu korcy 3, gryki kor. 2, kartofli wysadza się korcy 10.

Inwentarz żywy i martwy:

Wołów roboczych 2, koni fornalskich 3, krów 7, jałowizny sztuk 3, wozów $1^1/_2$: płużyc 3, bron bosych 2, sieczkarnia 1.

Folwark Błoto.

Prawo wieczystej dzierżawy folwarku Błota i przyłączonych do niego kolonji № 4, 5, 6 i 11, zamieszczone jest w dziale IV pod № 14, wykazu hypotecznego i przysługuje Józefowi i Karolinie małżonkom Górskim.

W folwarku tym są:

32. Dom w ryglówkę i krzyżulce postawiony, słomą kryty, o jednym kominie murowanym.

33. Dom z drzewa w słupy na podmurowaniu z cegły palonej gontem kryty, o dwóch kominach murowanych.

34. Stodoła w węgieł i słupy z drzewa gontem pokryta, o dwóch klepiskach z wierzejami.

35. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem i drągiem do kubła.

36 Zabudowanie nowe w zręb bie, nie zupełnie skończone.

37. Ogród warzywny i owocowy, w którym znajduje się drzew fruktowych młodocianych około sztuk 70, bez żadnego ogrodzenia.

38. Podwórze dosyć rozległe bez ogrodzenia na którem stoi drzew dzikich grusz sztuk 7

39. Karczma z drzewa w słupy postawiona słomą kryta, o jednym kominie murowanym.

Icek Berenholtz propinator, z karczmy tej płaci rocznie rs. 60.

Na gruntach folwarku Błoto wysiewa się:

Żyta korcy 50, jęczmienia korcy 5, owsa korcy 20, tatarki korcy 10, jarki korcy 5, kartofli korcy 20.

Inwentarz:

Koni fornalskich 4, owiec sztuk 150, bryczka 1, wozów 2.

Osada młynarska.

40. Dom z drzewa w węgieł zbudowany pod gontem, o jednym kominie murowanym.

41. Obora z drzewa gontami kryta.

42. Chlewik z drzewa pod gontem.

43. Wiatrak z drzewa gontem kryty, o jednym ganku.

Obecnie do młyna należy jedna morga gruntu i z tego posiadacz Jan Bączkowski płaci czynszu rocznie rs. 18 do dominium Miedzeszyn.

Prawo wieczystego posiadania osady młynarskiej, objawione jest w dz: III pod № 11 wykazu hypotecznego. Zabudowania powyżej opisane, są własnością posiadacza.

Kolonja Aleksandrów.

Ta kiedyś istniała, lecz przez wylewy Wisły zniszczoną została i obecnie do folwarku Miedzeszynek została wcieloną: Właścicielka dóbr na sprzedaż wici na gruntach tej kolonji rosnących, bierze rocznie rs. 100.

L a s.

Las do dóbr Miedzeszyn należący, po większej części jest młodociany, sosnowy, co do rozległości wyżej wykazany. Znajdują się w nim:

44. Barak z drzewa deskami szalowany, w ziemi, pod gontem.

45. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem.

Barak ten i studnia należą do uwłaszczonego włościanina.

Kolonja Emiljanów

Dawniej było tu pięcin kolonistów, lecz obecnie się nie znajdują, a grunta po nich opuszczone, zarosły krzakami.

Kolonja Błoto.

Tu również dawniej znajdowało się 10 kolonistów, posiadających ogółem gruntu morgów 401, lecz grunta te opuścili, które następnie przeszły na użytkowanie dominium.

Kolonja Karolew.

Zwaną Wilczą-Górą vel Friedrichstal. Kolonja ta ma gruntu morgów 240, osiadłych kolonistów nieuwłaszczonych trzech, którzy płacą rocznie czynszu po kop. 45 z morga i posiadają zabudowania własne takie:

46. Dom z drzewa pod gontem z kominem murowanym.

47. Stodoła z drzewa pod słomą.

48. Obora z drzewa pod słomą.

49. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem.

50. Chlewik pod słomą.

51. Chałupa z drzewa pod słomą.

52. Piwnica oddzielna w ziemi.

Folwark Falenice.

Dawniej egzystujący, mający ogólnej rozległości morgów 45, obecnie do folwarku Błoto przyłączony, zabudowań żadnych nie posiada

W zajmowanych dobrach znajduje się uwłaszczonych włościan i kolonistów 89, którzy posiadają gruntu ogółem morgów 1,925 prętów 261, 9-iu tylko kolonistów w kolonji Emiljanów opuścili swoje grunta i z takowych nie użytkują.

Na kolonji Kępa Falenicka stoi karczma, która dawniej należała do dominium Miedzeszyn, obecnie jednak wraz z prawem propinacji za kontraktem urzędowym z dnia 17 Czerwca 1855 r., w księdze wieczystej objawionym, nabył na własność Jan Gacki, który prawa swoje odstąpił Annie Kiziak.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Józefa Moszyńskiego Obrońcy przy Senacie, w Warszawie, pod Nr. 490/1 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I złożony, przejrzany być może.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Teofilowi Vogt Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału IV na Pradze przy Warszawie tamże pod Nr. 381 urzędującemu, na ręce własne.

2. Karolowi Świderskiemu, Wójtowi gminy Zagość, do której zajęte dobra ziemskie Miedzeszyn z przyległościami należą, we wsi Miedzeszyn zamieszkałemu i urzędującemu również na ręce własne.

Obudwom dnia 29 Października (10 Listopada) 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr Miedzeszyn w Warszawie d. 1 (13) Listopada 1869 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej w pisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 zwykłe posiedzenia swe odbywającego o godzinie 10 z rana w Wydziale I dnia 12 (24) Stycznia 1870 r.

Sprzedażą kierować będzie Józef Moszyński Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 15 (27) Listopada 1869 r.
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie
Warszawa d. 15 (27) Listop. 1869 r.
Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu trzech pierwszych publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych dóbr ziemskich Miedzeszyn wyrokiem tegoż Trybunału z dnia 9 (21) Lutego r. b. wyznaczony został na dzień 9 (21) Marca 1870 r. godzinę 10 z rana, termin do przygotowawczego przysądzenia wyż rzeczonych dóbr ziemskich na audjencji pomienionego Trybunału w miejscu wyżej już wskazanem i licytacja zacznie się od podanej przez popierających wywłaszczenie Jana Edwarda dwóch imion Karolego Władysława Mazurkiewicza, Józefa Moszyńskiego i Stanisława Mińskiego ceny rs. 10,000 lub od $^2/_3$ części wartości przez biegłych ustanowić się mającej.

Warszawa d. 12 (24) Lutego 1870 r.
Zgórski.

Po odbyciu w dniach 9 (21) i 10 (22) Marca 1870 r. przygotowawczego przysądzenia dóbr Miedzeszyna i przysądzenia takowych przygotowawczo Moszyńskiemu Mecenasowi za rs. 10,000 Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w powyższej dacie powołanym termin do ostatecznego przysądzenia tychże dóbr na d. 27 Kwietnia (9 Maja) 1870 r. godzinę 10 z rana wyznaczył który jednakże dla zaszłych sporów odbytym być niemógł po rozsądzeniu których, nabyciu przez Kadłubowskiego sum w poszukiwaniu których prowadzoną była subhastacja i po upływie terminu prolongaty tychże suma Kadłubowski w dalszym ciągu poparł subhastacją dóbr Miedzeszyna a przed terminem do ostatecznego przysądzenia na d. 16 (28) Października 1872 r. wyznaczonym Łukowski i Szablicki wierzyciele zgodnie z Górskiemi subhastowanemi dłużnikami i Karolem wierzycielem wystąpili z akcją prźed Trybunał o nakazanie sprzedaży dóbr Miedzeszyna folwarkami hypotecznie już rozdzielonemi nakazania taksy każdego folwarku oddzielnie i rozłożenia vadium.

Żądanie te wyrokiem Trybunału w d. 6 (18) Września 1872 r. i Sądu Apelacyjnego w d. 9 (21) Listopada 1872 r. i Rządzącego Senatu w d. 5 (17) Lipca 1873 r. zapadłymi w taki sposób rozpoznane zostały. Że nakazana została sprzedaż folwarkami z przerwami 14-o dniowemi w porządku następującym, *a)* Folwarku Falenice *b)* Miedzeszyn, *c)* Miedzeszynek *d)* Błoto Taksa tych folwarków oddzielnie nakazana została kosztem żądających tego oszacowania podprekluzją w ciągu 6 tygodni, biegli zostali mianowani i vadium do każdego folwarku oddzielnie na rs. 1,000 ustanowione zostało.

Gdy jednakże po doręczeniu wyroków żądający taksy takowej w terminie prekluzyjnym nie sporządzili, Kadłobowski na koszt ich taksę tę sporządził i następnie zyskał w Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 21 Grudnia (2 Stycznia) 1873/4 r. wyrok na ulacją zapadły wyznaczający termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Miedzeszyna folwarkami a mianewicie:

a) Folwarku Falenice na dzień 1 (13) Lutego 1874 r. godzinę 10 z rana.

b) Folwarku Miedzeszynek na d. 15 (27) Lutego 1874 r. godzinę 10 z rana.

c) Folwarku Miedzeszynach na dzień 1 (13) Marca 1874 r. godzinę 10 z rana.

d) Folwarku Błoto na d. 15 (27) Marca 1874 r. godzinę 10 z rana.

Które to termina odbędą się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego w Warszawie posiedzenia swe w Warszawie w domu rządowym pod Nr. 549 odbywającym w Wydziale I.

Licytacja w terminie ostatecznego przysądzenia zaczynać się będzie od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wynalezionego a mianowicie:

a) Folwarku Falenice od sumy rs. 5,046 kop. 60.

b) Folwarku Miedzeszyna od sumy rsr. 8,954 kop $46^2/_3$.

c) Folwarku Miedzeszynka od sumy rs. 6,307 kop. $86^1/_3$.

d) Folwarku Błoto od sumy rs. 9,675 kop. $47^1/_3$.

Na vadium złożyć należy do każdego oddzielnie folwarku rs. 1,000.

Sprzedażą tą dyryguje Ksawery Chraszczewski Adwokat w Warszawie pod Nr. 587 przy ulicy Długiej zamieszkały jako Obrońca Feliksa Kadłubowskiego wierzyciela w Warszawie pod Nr. 1565c zamieszkałego zamieszkanie prawne do tego interesu u tegoż Chraszczewskiego Adwokata obrane mającego.

Warunki tych sprzedaży przejrzane być mogą u Ksawerego Chraszczewskiego Adwokata w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału I.

Warszawa d. 26 Grud. (7 Stycz.) 1873/4 r.
Pisarz Trybunału R. Linowski.

N. D. 199 Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Ksawerego Konopackiego, obywatela w osadzie Targówek okręgu Warszawskim w domu pod Nr. 5 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Mieczysława Wyrzykowskiego Obrońcy przy Rządzącym Senacie, w Warszawie pod Nr. 551 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 476 z procentem 5% od d. 17 (29) Kwietnia 1866 r. (z możnością potrącenia upłat jakieby kwitami udowodnili) i kosztów od Aleksandra i Izabeli z Rudzkich małż. Grodzkich obywateli właścicieli nieruchomości w osadzie Targówek nową Pragą zwanej pod Nr. 47c położonej, tamże zamieszkałych, protokółem Dominika Pawłowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w d. 9 (21) Sierpnia 1873 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

pod Nr. 47c w osadzie Targówek Nową Pragą zwanej, w gminie Brudno, okręgu Warszawskim, pod jurisdikcją Sądu Pokoju Wydziału IV na Pradze przy Warszawie, parafji Stara Praga na gruncie dziedzicznym położona, prawem własności do egzekwowanych dłużników Aleksandra i Izabeli z Rudzkich małż. Grodzkich należąca, i w tychże posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kw. 1920 albo sażeni około 640 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Parkan sztachetowy, z łat urządzony w środku którego jest brama i furtka także sztachetowa.

2. Parkany z desek.

3. Ogródki małe warzywne dwa.

4. Podwórko małe.

5. Domek mieszkalny parterowy, drewniany na podmurowaniu pod półdachem gonciany o 1-ym kominie murowanym.

6. Chlewek mały deskami kryty.

7. Gołębnik z desek deskami kryty.

8. Komórki z desek pod półdachem gontem krytym.

9. Kloaka z desek deskami kryta.

10. Studnia balami cembrowana.

11. Parkanik sztachetowy z furtką.

12. Ogródek fruk towy w którym drzewek młodych owocowych wiśni, śliwek, grusz i jabłoni sztuk 18, orzech włoski 1, drzewek dzikich 13, krzewy agrestu i pożyczek.

13. Parkan z bali.

Dochód z nieruchomości tej wynosi rocznie rs 40 prócz lokalu i ogródka przez właścicieli zajmowanego.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Mieczysława Wyrzykowskiego Obrońcy przy Senacie, w Warszawie pod Nr. 551 zamieszkałego, za zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Wacławowi Łukomskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału IV na Pradze przy Warszawie, pod Nr 390 urzędującemu, na ręce własne.

2. Maurycemu Krasuskiemu, Wójtowi gminy Brudno, w osadzie Targówek urzędującemu na ręce Rocha Skórskiego zastępcy tegoż Wójta.

Obudwom dnia 3 (15) Grudnia 1873 r.

Wniesiono do księgi wieczystej osady Targówek dnia 7 (19) Grudnia 1873 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego Wydziału I w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 15 (27) Lutego 1874 r.

Sprzedażą kierować będzie Mieczysław Wyrzykowski Obrońca przy Rządzącym Senacie którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 21 Grudnia (2 Stycz.) 1873/4 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.
Warszawa d. 21 Grud. (2 Stycznia) 1873/4.
R. Linowski.

N. D. 166. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Marji z Podczaskich Siwczyńskiej, Piotra Siwczyńskiego prawnie rozseperowanej żony do działań bez assystencji męża wyrokiem Trybunału upoważnionej, w osadzie Konstantynów, Okręgu Szadkowskim zamieszkałej, a zamieszkanie prawne u Ignacego Jabłońskiego Patrona Trybunału w Kaliszu, i tamże zamieszkałego, obranem mającej, tudzież na żądanie tegoż Patrona Jabłońskiego w poszukiwaniu należności tytułem alimentów po rs. 450 półrocznie z góry ostatecznie zasądzonych z d. 10 Lipca 1872 r. sumę rs 2250 czyniących, i za czas dalszy Siwczyńskiej przypadających, oraz kosztów aktem Andrzeja-Józefa Lubinkowskiego Komornika Trybunału Kaliskiego w d. 30 Września (12 Października rozpoczętym, a d. 5 (17) Października 1872 r. ukończonym, zajęte zostały na przymusowe wywłaszcznie.

DOBRA ZIEMSKIE

Porszowice i Okołowice, w Okręgu Szadkowskim. gminie i parafii Górka Pabiańska, położone od najbliższych miast: Pabianice wiorst 7 i Konstantynowa wiorst 2, odległe, jedną księgę wieczystą mające do własności Piotra Siwczyńskiego exekwowanego dłużnika tamże we wsi Porszewicach zamieszkałego, należące, które obejmują, a mianowicie:

Folwark Porszewice: dwór i budowle w ilości sztuk trzynaście tudzież inwentarz żywy i martwy potrzebom gospodarczym odpowiednie, protokółem zajęcia szczegółowo wykazane, przestrzeni gruntu domjnialne go około włók 25, mórg 9, w posiadaniu samego właściciela Piotra Siwczyńskiego zostające, pacht tylko z krów 30 złożony dzierżawi Josek Jakubowicz i płaci rocznie od każdej krowy po rs. 17 z czego brakującą ilość krów zakupić jest obowiązany.

Folwark Okołowice: obejmuje również dwór i budowle w ilości sztuk ośm potrzebom gospodarczym odpowiednie, protokółem zajęcia szczegółowo wykazane, gruntu zaś dominialnego ma przestrzeni około włók 9, mórg 28, folwark ten jest wydzierżawiony Pawłowi Pieczyńskiemu na lat sześć od dnia 12 (24) Czerwca 1872 r. liczące się, a to kontraktem przed Rejentem Jaworskim w m. Łodzi na dniu 6 (18) Czerwca 1872 r. zeznanym.

Grunta tych dóbr należą do klassy 2, 3, 4 i 5 podatków zaś z takowych opłaca się rocznie po rs. 284 kop. 19.

Akt zajęcia obejmujący szczegółowy opis wszystkiego przejrzanym być może u Ignacego Jabłońskiego Patrona Trybunału subhastację dóbr tych prowadzącego, który to akt wręczonym został Józefowi Gadomskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Szadku, tudzież Janowi Piaseckiemu wójtowi gminy Górka Pabiańska a to w dniu 9 (21) Grudnia 1872 r. wniesienie tego aktu do księgi wieczystej dóbr zajętych nastąpiło w dniu 19 (31) Grudnia 1872 r, a zarejestrowanie w biórze Pisarza Trybunału miejscowego pod dniem dzisiejszem dopełnionem zostało.

Pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych które w biórz PisarzaTrybunału i popierającego przedaż Patrona Jabłońskiego przejrzane być mogą, odbędzie się na audjencji Trybunału tutejszego w d 23 Lutego (7 Marca) r. b. o godzinie 10 z rana, poczem dalsze formalności nastąpią.

Kalisz d. 2 (14) Stycznia 1873 r.
Assesor Kollegialny J. Migórski.

Po odbyciu trzech publikacji warunków w d. 23 Lutego (7 Marca), 9 (21) Marca i 23 Marca (4 Kwietnia) 1873 r.. Wyrokiem Trybunału na d. 2 (14) Maja r. b. wydanym po oddaleniu sporów dobra Porszewice i Okołowice tymczasowo na własność Patrona Jabłońskiego za sumę rs. 20,000 zasądzonemi zostały. Po oddaleniu zaś sporów i wyrokiem Sądu Apellacyjnego d. 21 Czerwca (3 Lipca) r. b. zapadłym, nowy termin do ostatecznego tych dóbr przysądzenia wyrokiem Trybunału na dniu 7 (19) Sierpnia r. b. wydanym, na d. 18 (30) Września r. b godz. 10 z rana oznaczonym został.

Gdy jednak wyrokiem Trybunału na d. 16 (28) Sierpnia 1873 r wydanym, nakazano oszacowanie dóbr subhastowanych i wyrok ten stał się prawomocnym, a do sporządzenia taksy prekluzja zapadła wyrokiem przeto Trybunału na d. 28 Grudnia (9 Stycznia) r. b. zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Porszewice i Okołowice na d. 12 (24) Lutego 1873 r. o godzinie 10 z rana oznaczonym został. W tym więc terminie ostateczna przedaż na audjencji Trybunału nastąpi. Wadjum w sumie rs. 2,000 ma być złożonem.

Kalisz d. 28 Grudnia (9 Stycznia) 1873/4 r.
Pisarz Trybunału, Skoczyński.

N. D. 164

Wyrokiem Trybunału Cywilnego gubernji Warszawskiej w Warszawie d. 19 Kwietnia (1 Maja) 1873 r, między Marjanną z Kofmanów Drzewiecką Józefa Drzewieckiego czeladnika profesji garbarskiej małżonką, w asystencji i za upoważnieniem męża swego czyniącą w Warszawie pod N. 861 zamieszkałą:

A.

1. Ewą z Kofmanów Stępkowską Wincentego Stępkowskiego obywatela żoną w asystencji i za upoważnieniem męża swego czyniącą we wsi Woli przy Warszawie pod Nr. 140 zamieszkałą.

2. Józefą z Kofmanów Kienecką Klemensa Kieneckiego prywatnego majstra puszkarskiego grenadjerskiego Kijowskiego Jego Królewskiej Mości Króla Niderlandzkiego pułku małżonką w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącą w mieście Skierniewicach okręgu Rawskim zamieszkałą.

3. Fryderyklem Fuhrman z pobytu i zamieszkania niewiadomym, zapadłym, dział majątku po Krystynie z Müllerów pierwszego ślubu Fuhrman powtórnego Kofman oraz po Agusie i Krystjanie braciach Fuhrman pozostałego, składającego się z nieruchomości Nr. 48 w Pradze przy Warszawie przy ulicy Szerokiej położonej nakazany oszacowanie wspomnianej nieruchomości postanowione do dania opinji o jej niepodzielności w naturze lub do sporządzenia taksy biegli Konopka budowniczy, Wincenty Tymiński i Wojciech Majarkiewicz wyznaczeni, a w razie niemożności dogodnego podziału w naturze sprzedaż przez publiczną licytację o zporządzona, do odebrania przysięgi od biegłych, odbycia sprzedaży, kierowania czynnością działową przedstawienia sporów przy działach Sędzia Dobrski, a do sporządzenia samych działów Rejent Dziedzicki wyznaczeni.

Na mocy wyroku tego mianowani biegli wykonawszy przysięgę w d. 29 Maja (10 Czerwca) 1863 r. następnie udzielili opinję o niemożności podziału wspomnianej nieruchomości i sporządzili taksę wedle której wartość nieruchomości tej wynosi rs. 50,669 kop. 10 i taksa ta wraz z daną opinją o niepodzielności w naturze wyrokiem Trybunału tujejszego z d. 26 Lutego (9 Marca) 1864 roku zatwierdzoną została.

Szczegółowe opisanie wspomnianej nieruchomości znajduje się w taksie wyżej wspomnianej która u Nikodema Bogusławskiego Adwokata w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego sprzedaż popierającego przejrzaną być może.

Następnie po odbyciu drugiej publikacji i przygotowawczego przysądzenia, termin do stanowczej licytacji oznaczony został na dzień 5 (17) Sierpnia r. b. o godzinie 5 z południa który się odbędzie przed W-ym Dobrskim Sędzia Delegowanym w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549.

Warszawa d. 24 Lipca (5 Sierpnia) 1864 r.
N. Bogusławski, Adwokat.

Termin powyższy ostatecznego przysądzenia nieruchomości N. 48 w Pradze przy Warszawie, dla braku licytantów spełzł bezskutecznie. Następnie Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w d. 19 (31) Maja 1865 r. zapadłym rozpoczęcie licytacji rzeczonej nieruchomości od sumy rs. 33779 kop. 40 postanowił, celem znaczenia terminu licytacyjnego strony przed Delegowanego odesłał. Jakoż termin ten w d. 24 Czerwca (6 Lipca) 1865 r. odbyty również dla braku licytantów spełzł bezskutecznie, następnie Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w d. 26 i 27 Grudnia (7 i 8 Stycznia) 1872/3 r. zapadłym, podstawiwszy Idę z Brucków Koenigsberger Izaaka Koenigs-Siergera obywatela małżonkę w asystencji i za upoważnieniem tegoż czyniącą w Warszawie pod N. 731 zamieszkałą a zamieszkanie prawne do tego interesu u Aleksandra Kraushara Adwokata w Warszawie pod N. 496 zamieszałego obrane mającą w prawa Józefy Kieneckiej wdowy, Marjanny Drzewieckiej i Wincentego Stępkowskiego, też Idę Koenigsberger do popierania sprzedaży działowej nieruchomości N. 48 w Pradze przy Warszawie położonej upoważnił, rozpoczęcie licytacji od sumy rs. 38001 kop. $87^1/_2$ rozporządził, Sędziego Trybunału Cywilnego w Warszawie w osobie Ignacego Bielickiego do kierowania sprzedażą delegował, termin do odbycia ostatecznej sprzedaży na dzień 29 Stycznia (10 Lutego) 1873 r. godzinę w pół do drugiej wyznaczył.

Termin powyższy odbędzie się przed W-ym Bielickim Sędzią Delegowanym w Wydziale II w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod N. 549. Vadium rs. 1500.

Warszawa d. 15 (27) Stycznia 1873 r.
Aleksander Kraushar Adwokat.

Z powodu założonej apelacji, termin powyższy nie odbył się, lecz po zapadłym wyroku Sądu Apelacyjnego daty 8 (20) Maja 1873 r., Sędzia delegowany rezolucją daty 1 (13) Czerwca 1873 r., nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 48 w Pradze przy Warszawie na d. 18 (30) Czerwca 1873 r. godzinę w pół do drugiej z południa w Wydziale II Trybunału Cywilnego w Warszawie wyznaczył. W terminie tym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 25,334 kop. 55, a to na skutek obniżenia szacunku wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 8 (20) Maja 1873 roku nakazanego.

Warszawa d. 5 (17) Czerwca 1873 r.
Aleksander Kraushar Adwokat.

Termin powyższy dla braku licytantów spełzł bezskutecznie, w skutek czego Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem swym w d. 25 Czerwca (7 Lipca) 1873 r. w Wydziale II wydanym po obniżeniu szacunku o $^1/_4$ część, rozporządził odbycie licytacji od sumy rs. 19,000 kop. $91^1/_4$ w terminie na dzień 9 (21) Lipca r. b. godzinę 2-ą z południa wyznaczonym.

Licytacja w terminie tym rozpocznie się od zniżonego w powyższy sposób szacunku, przed Sędzią delegowanym lub prawnym jego zastępcą w Wydziale II-im Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 27 Czerwca (9 Lipca) 1873 r.
Aleksander Kraushar Adwokat.

Termin powyższy dla braku licytantów spełzł bezskutecznie, następnie po prawomocnem oddaleniu sporów wyrokiem Rządzącego Senatu, w skutek czego Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem swym w d. 5 (17) Grudnia 1873 r. w Wydziale II-im wydanym, po obniżeniu szacunku o $^1/_4$ część, rozporządził odbycie licytacji od sumy rs. 14,249 kop. 77 w terminie na d. 21 Grudnia (2 Stycznia) 1873/4 r. godzinę 2-gą z południa wyznaczonym.

Licytacja w terminie tym rozpocznie się od zniżonego w powyższy sposób szacunku przed Sędzią delegowanym lub prawym jego zastępcą w Wydziale II Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 8 (20) Grudnia 1873 r.
Aleksander Kraushar.

Termin powyższy dla braku licytantów spełzł bezskutecznie, w skutek czego Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem swym w d. 28 Grudnia (9 Stycznia) 1873/4 r. w Wydziale II wydanym, po obniżeniu szacunku o $^1/_4$ część rozporządził odbycie licytacji od sumy rs. 10687 kop. $32^3/_4$ w terminie na dzień 11 (23) Stycznia 1874 roku godzinę 2-gą z południa wyznaczonym.

Licytacja w terminie tym rozpocznie się od zniżonego w powyższy sposób szacunku przed Sędzią delegowanym lub prawym jego zastępcą w Wydziale II-im Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 31 Grudn. (12 Stycz.) 1873/4 r.
Aleksander Kraushar,
Obrońca przy Senacie.

N. D. 177. W dniu 3 (15) Stycznia 1874 r. o godzinie 9 z rana na gruncie w domu pod № 1680*a*., prawnie zajęte ruchomości jako to: fortepian, meble machoniowe, jesionowe, obrazy, lustra, i o godz. 1 z południa w domu pod № 556 meble machoniowe, brzozowe, lampy, w moc decyzji Trybunału, w d. 7 (19) b. m. i r. o godz. 11 z rana na targu Grzybów, kareta, konie, uprząż, w d. 8 (20) b. m. i r. o godz. 10 z rana na targu Grzybów, garderoba i obuwie damskie, w d. 9 (21) b. m. i r. o godz. 1 z południa na targu głównym, w M. Mszczonowie, kareta, powóz i konie cugowe, w d. 11 (23) b. m. i r. o godz 9 z rana na gruncie w domu pod Nr. 2492*a*., różne maszyny i narzędzia rolnicze, garderoba, meble machoniowe, jesionowe i t. p. i o godz. 12 w południe na gruncie w domu № 1271, meble jesionowe, garderoba, bielizna, i t. p. w moc decyzji Trybunału, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Józef Rosiński, Komornik
pod № 489*d* (Miodowa).

N. D. 200. Prawnie zajęte ruchomości w drodze egzekucji Sądowej, w d. 4 (16) Stycznia r. b. o godzinie 10 rano za Żelazną bramą, meble jesionowe, lustro, fortepian, kufer, zegar i t. p., o godzinie 12 w południe na Muranowie, garderoba męzka, meble machoniowe, orzechowe i jesionowe, lustra, obrazy, fortepian i t. p., d. 7 (19) Stycznia t. r. o godzinie 10 rano za Żelazną bramą, meble jesionowe, samowary, rądle, widelce srebrne, łyżki takież, kolczyki złote, garderoba, bielizna, dywany i t. p. i d. 9 (21) Stycznia r. b. o godzinie 10 rano na Nowem mieście, meble jesionowe, zegar i t. p., przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

K. Krasuski, Komornik.
ulica Długa № 5865 (Eldorado)

N. D. 165. W d. 3 (15) Stycznia 1874 r o godzinie 10 z rana na targu Sewerynów meble jesionowe, i t p. i tegoż dnia o godzinie 11 z rana na targu Grzybów, meble jesionowe, sosnowe, lustro, fortepian, i t. p. jako prawnie zajęte ruchomości sprzedane będą.

Pawłowski, Komornik.

N. D. 169. Fortepian, serwantka, meble jesionowe i t. p., w dniu 3 (15) Stycznia 1874 roku w Warszawie o godzinie 10 ej z rana, zaś warsztat szczotkarski, ławki i tym podobne przedmiota, w tymże samym dniu o godzinie 12-ej w południe na placu targowym pod Lwem zwanym, przez publiczną licytacją sprzedane zostaną.

Marceli Chraszczewski, Komornik.

N. D. 178.

Nagrody rs. 10.

W dniu 5 Stycznia 1874 r. zgubiony został w składzie żelaza P. Bomberga na Grzybowie **list likwidacyjny na rs. 250** Nr. 23091 Łaskawy znalazca raczy zwrócić do P. Ciepłowskiego, ulica Czerniakowska Nr. 2998, za powyższą nagrodą temu, kto odniesie, gdyż wszelkie zastrzeżenia poczynione zostały i nieprawy posiadacz użytku z tego mieć nie będzie.

Дозволено цензурою, w Drukarni Okręgu Naukowego Warszawskiego.